

Sreda, 2. novembar 2005.
Svedok Binazija Kolesar
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14.23 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospođo Kolesar. Ja vas još jednom podsećam na zakletvu koju ste dali na početku vašeg svedočenja koja je još uvek važi. Gospodine Vasiću, vi ste bili usred unakrsnog ispitivanja. Izvolite, gospodine Vasiću, imate reč.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospođo Kolesar.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT VASIĆ: Hteo sam najpre reći da je vaša mudra odluka juče da usvojite zahtev da danas započnemo ispitivanje, nastavimo ispitivanje, zapravo nas je dovela u poziciju da ono traje tri puta kraće nego što bi to trajalo juče, s obzirom kada sam pogledao transkript, upravo dve trećine pitanja su otpala koja bih postavio ovom svedoku.

SUDIJA PARKER: To su divne vesti gospodine Vasiću. Da li vi to predlažete da malo češće ranije završavamo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, časni Sude. To je bila izuzetna situacija. Hvala vam. Ja bih zamolio sudskog službenika da nam najpre pokaže dokument, njegovu englesku verziju pod brojem 2D 01-0048 i BHS verziju pod brojem 2D 01-0036. Gospođo Kolesar, da li vidite na vašem ekranu poslednju... prvu stranicu izjave koju ste dali ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Na engleskom jeziku, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Istražiteljima haškog Tribunala? Zamolio bih ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ali ne, ne. To je ovo što se... Nije ovaj papir. Sad vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li je to izjava za koju ste juče potvrdili da ste je dali istražiteljima Tužilaštva?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ako je to ova prva stranica, izjava svedoka i podaci o svedoku. Evo tako je na ekranu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Zamolio bih sudskog poslužitelja da podesi ako može da podesi da gospođa Kolesar vidi BHS verziju ovog dokumenta, jer će biti potrebno da nam nešto pročita iz ove verzije. Da li gospođu Kolesar vidite BHS verziju?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče kada sam vas ispitivao o srpskim pacijentima koji su 2. maja i prisustva policajaca u bolnici počeli da izražavaju zabrinutost za njihovo prisustvo, vi ste mi odgovorili da oni nisu imali razloga za takvu zabrinutost? Časni Sude, to se nalazi na stranici 55 transkripta od 1. novembra 2005. godine. Molio bih sudskog službenika da nam prikaže na ekranu stranicu dokumenta 2D 01-0049 engleske verzije i stranicu 2D 01-0038 B/H/S verzije. Gospođu Kolesar, da li vidite stranicu na BHS jeziku?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni i pročitajte nam dve zadnje rečenice iz prvog pasusa vaše izjave?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Od sukoba u Borovu Selu, pa nadalje, bolnica se također brinula o ranjenim hrvatskim policajcima, ali njih su unutar bolnice čuvali naoružani policajci. Tada su srpski pacijenti i civili prestali dolaziti, jer ih je brinula prisutnost hrvatskih policajaca u bolnici."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospođu Kolesar, ova izjava koju ste dali istražiteljima Tužilaštva se u bitnom razlikuje od onoga šta smo čuli juče. Da li ste se bolje sećali 1995. godine kada ste dali ovu izjavu Tužilaštvu ili danas?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zapravo i onda i danas se dovoljno dobro sjećam te situacije. Pitanje je samo to reći nekim drugim riječima ili ih ovako sa engleskog prevesti kao što je ovdje. A zapravo smisao je potpuno isti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zapravo hoćete da kažete da je smisao ove rečenice onako kako je ona izražena u engleskoj verziji?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne znam kako je. Ja ne znam engleski i teško mi je reći, ali činjenica da priliv srpskih pacijenata je bio nešto manji upravo zbog onoga što smo juče pričali, prisustva policajaca u službi čuvanja ranjenika, a i ono što sam ja osobno juče rekla, nemogućnosti da dođu. Dakle, bojaznosti da srpski pacijent dođe na lječenje u bolnicu je bila apsolutno iluzorna, jer je u bolnici na svim odjelima, i na kirurgiji radilo dovoljno lječnika srpske nacionalnosti da se njima svakako nije moglo ništa dogoditi, a da bi lječenje bilo adekvatno njihovoj bolesti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospođu Kolesar. Zamolio bih sudskog službenika ako može da nam pokaže stranicu 2D 01-0051 engleske verzije i stranicu 2D 01-0041 B/H/S verzije ove izjave. Gospođu Kolesar, da li vidite na ekranu stranicu 6 izjave BHS verzije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče smo takođe razgovarali o tome da li su pripadnici ZNG-a i MUP-a dolazili u bolnicu i presvlačili se. I ja sam vas pitao u vezi ove vaše izjave date Tužilaštvu, dali ste izjavili: "Da nije se moglo reći tko je bio ranjen, a tko se samo pretvarao". Ali vi ste rekli da se ne sećate i da je to možda istrgnuto iz konteksta. To se časní Sude nalazi na stranici 76 transkripta jučerašnjeg od 1. novembra 2005. godine. Ja bih vas sada zamolio gospođu Kolesar u prvom pasusu, zapravo druga rečenica i treća, da pročitate naglas ako možete.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nisam pratila. Koja rečenica?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Druga i treća u prvom pasusu na stranici koju gledate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Mislim da dobro počinjem ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Počinje sa: "Ne znam".

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da, da. Upravo sam to htjela reći: "Ne znam je li tada u bolnici među civilima bilo hrvatskih vojnika i branitelja, jer ne znam tko je tko bio i bilo je previše ljudi. Nije se moglo reći tko je bio ranjen, a tko se samo pretvarao. Spiskovi ranjenika predati su doktorici Bosanac koja ih je trebala dati Međunarodnom crvenom križu (ICRC, International Committee of the Red Cross), tako da bi ovi mogli organizirati prevoz bolesnih i ranjenih".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dalje nije neophodno.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro, dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se slažete da sada imamo kontekst ove rečenice u celosti?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste. Slažem se. A isto tako bilo bi mi teško i danas reći kako sam ja mogla u masi ljudi koja je ušla u bolnicu, znati je li on ranjenik ili on želi biti ranjenik, odnosno da se on samo pretvara. To ja nisam mogla ustanoviti, mogla sam samo pretpostavljati da su ljudi ušli u bolnicu. Da je sigurno među njima bilo ranjenika, a vjerovatno je bilo i ljudi koji su želili biti ranjenici. Da li su oni mogli tako pravo ostvariti, to nije ovisilo o meni. Ali u masi ljudi ja nisam mogla prepoznati tko je tko. Dakle na 1.000 ljudi, proći kroz njih i vidjeti, ovo je, ovo nije, to nije bilo u mojim mogućnostima. Ako mogu, ja bih to pojasnila time što se svugdje u svijetu smatra da je ranjenik po konvencijama koje svi dobro znate, na neki način zaštićen. Dakle, nije strano ljudima da isto to znaju i da se bore za takav status u situaciji u kojoj smo mi bili.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, gospođu Kolesar na odgovorima koje ste mi dali. Časni sude, ja nemam daljih pitanja za ovog svedoka. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan, časni Sude. Posebno poštovanje koleginicama iz tima Tužilaštva. Ja sam Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića. Prvo pitanje: kako je tekao vaš razgovor sa haškim istražiteljima? Na kom ste jeziku davali svoju izjavu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Izjavu sam davala na hrvatskom jeziku. Mislim da... i potpisala sam je, vidim, na engleskom ali čini mi se da nisam ili nisam svjesna bila ovakvih jezičnih grešaka, ja bih tako rekla ili stila prevođenja. No one dovode do ovakvih nespretnosti koje smo do sada imali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li smatrate da je na engleski nespretno prevedeno ono što ste vi ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne mogu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Govorili na hrvatskom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne mogu to tvrditi, jer ja ne poznam engleski jezik i nisam pročitala englesku verziju da bih je mogla apsolutno komparirati sa hrvatskom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da vam nikada nije predočena engleska verzija?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Osim valjda potpisivanja na licu mjesta, vjerojatno ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste poslednji put videli Vesnu Bosanac?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Neki dan kada smo je otpratili da ide na avion.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nju su pratili pored vas još ko?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sada?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sada.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja i naš sljedeći svjedok do kombija, a posle ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeći svjedok se zove kako?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zaštićen je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kako znate da je zaštićen svjedok?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Juče sam shvatila da je zaštićen kada smo pričali o Tomislavu Hegedušu kako je gospođa Tuma reagirala na prezime Hegeduš. Ne radi se o istoj osobi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali o ovom Predmetu sa gospodom Bosanac, ne sa Hegedušem?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: O ovoj mojoj izjavi? Znamo da je to zabranjeno i trudili smo se da to ne bude tema. Mi imamo dovoljno drugih tema o kojima razgovaramo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste se družili ovih dana, ali da niste razgovarali?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Molim vas, gospođa Bosanac je... Vidjeli ste da ima gips. Dakle, ležala je u sobi. Ona nije mogla ići na doručak, ručak i večeru. Mi smo pomogli u tome da joj se ta večera odnese i da ona ima redovnu, odnosno redovno da se hrani, a osim toga, prije odlaska u sudnicu, prije nego bi krenula, ja bih joj postavila elastični zavoj na gips.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospođo Kolesar. Oko toga je sasvim dovoljno. Sada bih vas zamolio da sa odgovorima, da ili ne prođemo nekoliko pitanja pa ćemo vas onda bliže pitati. Prvo, da li je doktor Popović smenjen, da ili ne, sa mesta direktora bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne bih rekla da je smenjen, ja bih rekla da je došlo do smjene. Moji pojmovi o smjeni nisu... Nisam upoznata na koji je način smenjen.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čini mi se da pitanje ipak niste dobro shvatili. Pitao sam vas sa da ili ne. Da li je smenjen ili nije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Smenjen je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Drugo pitanje, da li su doktori i sestre srpske nacionalnosti počeli da napuštaju bolnicu nakon petog meseca 1991. godine? Da ili ne? Sa svim obrazloženjima koja smo od vas čuli juče.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Danas vam je uvaženi kolega Vasić predočavao ovu izjavu koju ste vi čitali i tamo decidirano stoji da su srpski pacijenti prestali dolaziti u bolnicu nakon petog meseca 1991. godine, a danas ste, kada vam je predočavana takva izjava, čini mi se, to na neki način ublažavali, tvrdeći da nisu baš svi mogli doći iz objektivnih razloga. Šta je ipak tačno? Tada ste bili vrlo decidirani.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: S obzirom da moram odgovoriti sa da ili ne, ovo da nisu mogli doći, odnosno da nisu dolazili ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prestali dolaziti

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Odnosi se samo na Odjel kirurgije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate koji je razlog zašto su prestali pacijenti srpske nacionalnosti dolaziti nakon petog meseca 1991. godine na Odjel hirurgije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pretpostavljam zato što je tamo bilo više ranjenika, a Kirurški odjel... Da je bilo više ranjenika koji su dolazili sporadično, da ih je uvijek bilo, da je možda bilo perioda, ali da smo imali u vrijeme kad su bili ranjenici

tamo, da ih je policija čuvala, da je možda policijska ta straža ili kako bi je nazvali, bila razlog nedolaženja pacijenata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači gospođu Kolesar da su se i pojavili srpski pacijenti, koji se plaše naoružanih policajaca, da bi oni bili vraćeni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Oni bi bili primljeni i liječeni kao i svi drugi pacijenti. Ja sam dovoljno jasno navela da je na kirurgiji radio dovoljan broj liječnika Srba koji bi sigurno, ako ne bi imali povjerenja u druge liječnike, da bi dovoljno dobro brinuli o njima, operirali ih i liječili ih kako to medicina traži.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kako onda znate da su oni odbijali da se pojavljuju kao pacijenti, a srpske su nacionalnosti? Ko vam je rekao da je razlog da se boje naoružanih policajaca? Ko vam je to rekao ako se nije desilo da dođu, pa se vrate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pričalo se. Ne mogu to reći da sam sreća nekog pacijenta i kaže: "Joj, ja neću sada doći, znate tamo je policija". Ali se pričalo o tome. I činjenica da je broj pacijenta na kirurgiji u periodu od 2. svibnja, bez obzira na nacionalnost, bio puno manji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da završimo s ovim pitanjem. Nakon petog meseca 1991. godine da li je broj srpskih pacijenta na hirurgiji bio znatno manji ili ih nije bilo više uopšte, novih pacijenata? Da ili ne?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Bilo ih je znatno manje. A bilo ih jeste. E sad, je li to da ili ne, to mi je teško reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako dozvolite ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da se razumjemo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako ih je bilo ako su prestali dolaziti nakon maja meseca?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Molim vas da se razumjemo. Grad Vukovar u to vrijeme nije bio blokiran, nije bio sa barikadama. Bolnica je bila apsolutno pristupačna. Dakle, ova moja izjava se možda... Iz nje se ne da to ispričati, ali se više odnosi na osobe, bolesne osobe iz sela srpske nacionalnosti, nego na grad Vukovar. I pacijenti iz njega, bilo koje nacionalnosti su mogli doći, jer ih nisu sprečavale nikakve barikade.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali složićete se da su ipak prestali dolaziti nakon petog mesca 1991. godine?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Neki od njih koji nisu mogli doći ili nisu željeli doći, vjerojatno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja uvažavam vaš način da branite svoj stav ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali morate ipak biti vrlo određeni, oprostite molim vas ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vrlo određeni i odgovoriti na pitanje, nakon petog meseca 1991. godine koliko je bilo novih pacijenta srpske nacionalnosti na Odelenju hirurgije i da završimo konačno sa tim pitanjem?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Po ovako postavljenom pitanju je nemoguće odgovoriti. Ja svakako nisam išla svaki dan prebrojati Hrvate i Srbe, ali tvrdim da je pacijenta bilo i jedne i druge nacionalnosti, samo u smanjenom broju. A priliv novih pacijenta iz srpskih sela je bio gotovo onemogućen.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate šta u formalnom smislu znači Zbor narodne garde?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa vjerovatno to što znači, Zbor narodne garde. Šta bi bio Zbor narodne garde?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ja i Sud ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znate ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je. Pretpostavljam ni Tužilaštvo. Da li biste bili ljubazni, pošto ste iz Vukovara, da nam objasnite šta to u formalnom smislu znači? Da budem precizniji ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: E, to bi bilo dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se radi o vojnoj formaciji?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vi mene puno pitate. Ja nisam vojnik. Ja ne mogu znati jesu li oni pripadali nekoj određenoj vojnoj formaciji, kao na primer, što je evo JNA, ali svakako su se oni zvali Zbor narodne garde i bili su osobe koje su branile Vukovar. U kakvoj formaciji, to je meni teško reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada videli nekog pripadnika ZNG-a, Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa nisam ga vidjela postrojenog u nekoj četi ili nešto, ali sam ga vidjela kao ranjenika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ste ipak videli nekog pripadnika, da li možete objasniti meni ili Sudu, da li se ta osoba, da li je dovođena, donošena ili dolazila u vojničkoj uniformi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa većina njih je imala maskirnu uniformu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su imali neka vojna obeležja, neki znak?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne bih vam to znala odgovoriti. Vjerojatno je negdje pisao nekakav znak Zbor narodne garde, ali ga se ne sjećam. Ne mogu reći čak da li je to na rukavu, ma ne znam, odjelu i tako dalje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li su te formacije bile naoružane, po vašem saznanju?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja pretpostavljam da se nisu vjerojatno branili goloruki. Ja naoružanje nisam vidjela, niti sam bila negdje na položaju koji su oni branili i tako dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Šta ste čuli?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A svakako su morali imati naoružanje. Pa ako bi to bila neka vojska, pa nije u redu da je bez naoružanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čini mi se da bi odgovor mogao biti mnogo kraći. Ako je to tako, onda je to taj odgovor. Da ne gubimo baš vreme.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Naravno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, pošto ste juče naveli da je jedan doktor bio član Glavnog stožera odbrane grada, iz bolnice, da li vam je poznato iz razgovora sa tim doktorom ako ste uopšte o tome razgovarali, da je Zbor narodne garde imao zajedničku komandu, da je imao svog komandanta u Vukovaru? Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Doktor Matoš koji je bio član Općinskog kriznog stožera je prenosio stvari iz stožera, one koje su se odnosile, a to smo jučer pričali, o da kažem, pretvaranju bolnice iz jedne civilne u ono što bi se moglo dogoditi, da bude uvijek spremna za veći priliv ranjenika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje je glasilo da li ste znali ko je šef Zbora narodne garde u Vukovaru ili niste?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne. Ne, to ja vama ne bih znala kazati. Ko je u to vrijeme koje vi pitate bio šef Zbora narodne garde? Meni je to nepoznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Od početka sukoba o kome ste se vi izjašnjavali, pa do 18. novembra 1991. godine, kao glavna sestra, da li imate informaciju koliko je u bolnicu dovedeno, donešeno, jer su sami došli, članova Zbora narodne garde, a koliko policajaca?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Taj podatak ja ovako napamet ne mogu reći, niti ga mogu pamtititi ovih 14 godina da točno do u broj da kažem, bilo je civila onoliko, policajaca onoliko, Zbora narodne garde onoliko, a JNA onoliko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa oko JNA ste se izjašnjavali. Pomenuli ste onu šesticu vojnika. I to je bilo sve što smo dobili kada smo vas pitali ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam pomenula one vojnike koje sam ja imala prilike vidjeti, upoznati i s njima boraviti tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li je neki od doktora sa kojima ste vi komunicirali vodio papirologiju na koju je stavljao oznake ko pripada Zboru narodne garde, pored medicinske dokumentacije koju je vodio za tu osobu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja mislim da je i u zvanični protokol svugdje napisano ko kome pripada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je obezbeđivao i da li je obezbeđivao bolnicu spolja?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Bila je straža koju ja ne znam ko je instalirao, da tako kažem, u bolnicu, jer sam vrlo malo po krugu bolnice hodala. Znam sigurno da je postojala. A ono što sam ja vidjela, to su policajci koji su čuvali ulaz, naš hitni ulaz, ali oni su bili bez naoružanja. Pretpostavljam da stražari koji su čuvali zgrade bolnice, da su bili naoružani, ali ja to ne mogu potvrditi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako bih vam saopštio da je doktor vaše bolnice, svedočeći pred ovim Sudom, izjavila da su spoljnje obezbeđenje bolnice sačinjavali pripadnici Zbora narodne garde, a da su unutra bili policajci, da li biste dali komentar na tu izjavu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne bih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Milslite da je ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Mislim da je vjerovatno tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta je tačno, ono što je izjavila Vesna Bosanac, da su spoljnje obezbeđenje bolnice činili Zbora narodne garde ili vaša tvrdnja da su to bili policajci?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja tvrdim da su pred vratima Kirurške ambulante ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja sam rekao spoljnje obezbeđenje bolnice.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja mogu ponoviti šta sam rekla ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da je ovo... Pred Kirurškom ambulantom, dakle to je bio da je ulaz u Hitnu čuvala nenaoružana policija, a tvrdim i ja, isto tako kao i doktorica Bosanac da cijelu površinu bolnice su vjerovatno čuvali pripadnici Zbora narodne garde. Dakle, to je po meni velika razlika, jer ovo je već bolesnički dio. Ono nema veze sa tim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospođo Kolesar. Mislim da smo sada razjasnili da praktično vi podržavate taj deo izjave gospođe Bosanac, da je spoljnje obezbeđenje bolnice predstavljalo... sačinjeno bilo od pripadnika Zbora narodne garde, koje je moralo biti naoružano, jer se ne ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja pretpostavljam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čuva golim rukama zgrada spolja, pretpostavljam.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja pretpostavljam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da nam kažete zašto ste dobili zadatak od Glavnog stožera, jer vi ste se o tome već izjašnjavali, da se već u maju mesecu, odnosno u petom mesecu 1991. godine pripremi atomsko sklonište? Zašto već tada postoji potreba za atomskim skloništem?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zašto? Ja ću vam reći da protuatomsko sklonište se koristilo za skladište postelnog rublja. Dakle, nije imalo funkciju atomskog skloništa, niti je ijedna postelja bila postavljena. To nije mali posao. Pretpostavka da se dogodilo ovo što se dogodilo, a i daljnji tjeak događaja da je ipak tu i tamo bilo pojedinih napada je... zapravo, morali smo tako reagirati. Jer koliko znam, svaka bolnica mora imati i računati na događaje koji bi eventualno usljedili i da mora osigurati siguran prostor za bolesnike. Da li je onaj ko je to odredio eventualno znao šta će biti ili ne, to ja ne mogu reći. Ali moj zadatak je bio da radim na tome da bude spremljeno za eventualni boravak bolesnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li bi bili ljubazni da kažete definitivno čiji je to bio nalog po kome ste vi ispunili vaš zadatak kao medicinska sestra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Mislim da je to bio nalog i Općinskog stožera koji je prenešen na nalog bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate kako je ustrojen i zašto vas obavezuje nalog, kako kažete vi, Opštinskog stožera? Zašto to vas obavezuje? Na osnovu čega? Da li je trebalo Radnički savet da donese neku odluku ili ste to samo uradili po naredbi opštinskog stožera?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Slušajte, ja sam krajnji izvoditelj toga ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A sve ostale procedure su meni nepoznate. Radnički savet ili ko, meni je to svejedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pored atomskog skloništa u Borovu, to jest u "Borovo-komercu", to ste već izjavili, ako se sećate, da li vam je poznato da postoje još neka atomska skloništa u gradu Vukovaru? Ako jesu ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja znam samo za jedno, a ono se nalazi u centru grada, u naselju Olajnica. Iskreno da vam kažem, nisam bila niti jednom, niti u drugom, i to mi je žao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zašto?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa zato što nisam vidjela kako je bilo pripremljeno i kako su ljudi u njemu živjeli. Znam kako je bilo kod nas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje: u osmom mesecu 1991. godine da li ste vi videli da su srušena dva aviona Jugoslovenske narodne armije ili ste pak čuli?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U subotu, da me sada ne hvatate za riječ, popodne ili tako dalje se čulo nadljetanje aviona. S obzirom da mogu vidjeti nadljetanje, ja sam ga i promatrala. Pad aviona baš ne mogu reći: "E sad, eno je tamo pao". Ali sam čula da je pao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jedan ili dva?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Rekli su da su pala dva. Jer pazite, mi svi smo... Slušamo jedni druge i pratimo šta se događa. Znači, čuli smo: "Pala su dva aviona". Sama pomisao da su pala dva aviona u meni je izazvala ono: "Aha, sad će se verovatno dogoditi sljedeće", je l'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A to je?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A to je nedelja. A to je nedelja ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zbog prevođenja. Da li to znači da su nakon pada dva aviona JNA usledile sankcije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Po meni je nedelja bila sankcija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate... Pardon.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam je tako doživjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate koji je to tačno datum, pošto kažete da je bila subota, pa nedelja avgusta meseca? Koji je to datum?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Subota je bila 24. kolovoz, a nedjelja je bila 25. kolovoz.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Malo da vidimo ovo kolovoz šta znači? Da li znate ko obori te avione Jugoslovenske narodne armije koji su nadgledali grad? Da li ste čuli?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Čula jesam, a vidjela nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se neko pohvalio?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Osobno? Meni ne. Meni ne. Možda se hvalio svojim kolegama ili nekome, ali ja svakako nisam bila osoba kojoj bi se neko došao hvaliti: "Srušio sam avion".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nisam mislio na taj deo, nego me interesuje ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Izvolite ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U smislu, pošto Pretresno veće to ne zna, da li su oni pali sami od sebe ili su pogodeni sa zemlje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja pretpostavljam da nisu pali sami od sebe. Pa valjda JNA ne bi poslala avione koji padaju sami od sebe, je l'? Dakle, neko ih je vjerovatno morao srušiti s obzirom da su oni vjerovatno ratno djelovali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ste bili vrlo decidirani u vašoj izjavi koja vam je predočavana, čuo sam vas juče a i danas na moja pitanja, odgovorili ste: "Nakon nadletanja aviona, videla sam kako isti padaju". Sada već pokušavate da dodate da su verovatno delovali. Nikada do sada to niste izgovorili da ste delovali, već ste svoju zlu slutnju izneli Sudu: "Ja sam se bojala da će zbog tog obaranja nastupiti sankcije ... "

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Naslutiti, e, sad pazite ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da nisu delovali?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Oni nad djelom grada gdje sam ja bila nisu ratno djelovali, ali ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Izjavili ste da je početkom desetog meseca da je bolničko osoblje dovelo je svoje porodice u bolnicu zato što se to smatralo sigurnim mestom. Da li sam u pravu da ste dali takvu ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa svakako, u odnosu na njihove srušene kuće, bolnica, barem u jednom djelu je mogla pružiti toj dječici sigurnost.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to i zbog atomskog skloništa?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa naravno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato u atomskom skloništu u "Borovo-komercu" da li je bilo bolesnika?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Bilo je i bolesnika i naših zalječenih ranjenika, ja bih tako rekla.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji su tamo radili šta kad su bili zalečeni.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Njima... On nije trebao kiruršku njegu. Na primjer, on je bio operiran, imao je ranu ili imala je ranu i trebala je daljnje previjanje koje se nije moralo odvijati u bolnici, nego se moglo raditi tamo, da bi rasteretili bolnicu od njihovog prisustva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li je vođena evidencija, u pisanom obliku, ljudi koji su provodili vreme u "Borovo-komercu" u atomskom skloništu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nikada nisam vidjeli nijedan papir koji bi govorio o broju bolesnika ili... Vjerovatno su lječnici koji su tamo bili i medicinske sestre, vodili evidenciju, ali ja je nisam vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To verovatno znači da vi ne znate?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ja ne znam o tome ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli, sa da ili ne, da su neki vojnici Jugoslovenske narodne armije ...

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Želim da uložim prigovor na ovakva pitanja Odbrane. Svedokinja bi trebalo da ima mogućnost da pruži objašnjenja prilikom odgovaranja. Teško je uvek odgovarati sa da ili ne.

SUDIJA PARKER: To u potpunosti zavisi od pitanja, gospođo Tuma. A ja sam svaki put slušao gospodina Borovića kada je postavljao pitanja. Skoro da sam intervenisao jednom, ali svedokinja je sama to učinila. Hvala. Gospodine Boroviću, neka pitanja ne mogu da dobiju odgovor da ili ne. Jedno od tipičnih pitanja koja se u šali navode kao primer je: "Da li ste prestali da tučete svoju ženu?". Ako odgovorite sa da ili ne, shvatate da je zapravo to dvosmisleno. Dakle, istina je da ako svedokinja izbegava da odgovori na direktno pitanje, svakako da možete da je navedete da se opredeli za da ili ne. Ali shvatate da ponekad to nije moguće, tako da vas molim da prilagodite pitanja u skladu sa tim. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Čini mi se da sam se trudio. Ali trudiću se i dalje. Da li ste čuli da su se u "Borovo-komercu" lečili neki pripadnici Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da su neke vojnike koji su preminuli u "Borovo-komercu", pripadnici Zbora narodne garde, da ih ne bi sahranjivali, da bi uštedeli, spalili?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Šta znate o naselju koje se zove Mitnica? Da li ste čuli za to naselje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa kako ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete malo bliže reći gde se ono nalazi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Naselje Mitnica se nalazi na istočnom delu grada i ono je za mene koja sam stari stanovnik grada, zapravo jedno novo naselje. Ne mogu oceniti koliko stanovnika tamo može biti. To mi je teško reći. To su uglavnom privatne kuće sa nešto trgovina i tako dalje. Imaju svoju školu. Imali su je i prije rata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li imate bilo kakva saznanja da li su u tom delu grada vođene neke vojne operacije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa velika saznanja nemam, osim što pretpostavljam da su oni, građani Mitnice ili Zbor narodne garde, kako već želite, branili prodor, recimo, JNA u svoj kraj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li imate saznanja da je 17. jedanaestog 1991. godine veliki broj pripadnika Zbora narodne garde, kao poslednje uporište toga Zbora, se predalo Jugoslovenskoj narodnoj armiji i da su tom prilikom predali i ogromnu količinu oružja?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Takva saznanja ja nisam znala 17. jedanaestog, ali sam ih saznala kasnije iz gledanja snimaka o predaji i tako dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, potvrđujete ovo ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Potvrđujem i vidjela sam na snimcima da su se oni predali. Količinu oružja nisam vidjela kolika je, ali sam vidjela da je svaki vojnik koji se predavao, to postoji na snimcima, položio ono oružje koje je imao kod sebe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to bilo najjače uporište Zbora narodne garde u Vukovaru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To ja ne mogu vama reći. To bi već značilo da znam dejstvo Zbora narodne garde po pojedinim predjelima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato iz kog je razloga Jugoslovenska narodna armija, kao poslednje mesto u koje je ušla, bila bolnica, u Vukovaru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li zato ili da li ćete se složiti da postoje tvrdnje da je to bilo stvarno poslednje uporište Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: S tako nečim se ja ne bih mogla složiti. I opet mogu reći na to da ne mogu reći šta se događalo vani ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I da li je negdje okolo bilo uporišta. Bolnica nije svakako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vrlo korektno ste odgovorili na ovo pitanje, tako da ne bih dalje. Sledeće pitanje je. U poslednja tri meseca: devetog, desetog i jedanaestog meseca 1991. godine, po vašem saznanju koliko je vojnika Jugoslovenske narodne armije lečeno u bolnici u Vukovaru, ukupno?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ukupno ne znam. Ukupno više od ovih troje sigurno, nego što ja znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Petoro ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Četvoro. Troje, ja znam Sašu i onu dvojicu još. Znam ih ovako, ali verovatno je bilo još ranjenika koji su morali isto tako doći i biti liječeni. Da li je bio još jedan, dva ili tri, ja to ne mogu odgovoriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Saša Jović koga ste pomenuli, kog datuma definitivno da li vi znate je doveden u vašu bolnicu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: O, ne mogu se sjetiti datuma točnog.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je to bio početak ili kraj oktobra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To je možda mogao biti i početak jedanaestog mjeseca. Ja to ne mogu... Ja ne vjerujem da je on ležao duže od 15 dana, recimo. Ne vjerujem. Ne mogu vam to točno reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako bih vam ja rekao da je doveden 2. desetog, a da je doktorica Bosanac izjavila da je to bilo krajem desetog meseca, šta biste vi prihvatili kao verodostojniju tvdnju?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Po meni, ja ne mislim da je Saša bio među nama tako dugo. Ozbiljno vam kažem. Evo, najozbiljnije. Ili je vrijeme brzo prolazilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zašto je on držan u posebnom odeljenju, bez obzira na uslove koje ste juče opisali?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nije bio samo on. Bila su još dva vojnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: JNA?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: JNA. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Razlog?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja mislim i ono što sam juče rekla, velika... Vi nemate predstavu u kakvim uvjetima su ranjenici ležali. Pa ono što se njima priuštilo je konfor.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji je to razlog sem konfora?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pazite, moglo je doći do prerječavanja između ranjenika jednih i drugih. Zašto ne? Moglo je doći do toga. Mi kasnije znamo, dopustite da objasnim ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Kada je njihova prostorija bila urušena u dva navrata, oni su silom prilika morali biti sa svim drugim ranjenicima, civilima, djecom, bolesnicima i tako dalje, pokazalo se zapravo da je njihov odnos bio sasvim u redu, da su oni pušili iste cigarete, da su oni ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To smo čuli ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Živili jednakim teškim ranjeničkim životom tamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To smo juče čuli. Da li je vama poznato gospođu Kolesar, da je nakon ovog ratnog dešavanja vojnik Saša Jović duševno oboleo?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Kako bi to meni bilo poznato?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako biste prihvatili tvrdnju da je Saša Jović zajedno, sa ta dva druga vojnika, čuvan u posebnim prostorijama, pa kasnije u zajedničkim prostorijama, u stvari, držani su kao taoci zbog međunarodnih posmatrača?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Takvu verziju koju vi govorite ja sad prvi put čujem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Sledeće pitanje. Da li možete opisati povrede Saše Jovića?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Prije bih se, na primer, sjetila povreda, mislim da se Trifunović zvao ili nekako, koji znam sigurno da je imao povredu noge i da je ležao u nekakvoj kući ranjen možda i dva dana je ležao i da je donešen sa teškom upalom... Evo njegove, recimo, povrede se sjećam više nego od Saše Jovića ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle ne znate ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne mogu se sjetiti koji dio tjela je bio povređen, da li ruka, noga ili nešto drugo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da je štab, Stožer kriznog štaba bolnice, kako mu glasi tačan naziv, ovih meseci kontaktirao sa Jugoslovenskom narodnom armijom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Deveti, deseti i jedanaesti mesec?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate? Dobro.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ako je neko kontaktirao, onda je to bila doktorica Bosanac, ali to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko bi to još mogao znati osim doktorice Bosanac ili je samo ona imala to pravo? Da li znate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste bilo kada videli da je doktor Bosanac bilo kome slala neke faksove?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam znala da diktira faksove službenici, a ko ih je i kada slao, to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kome?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nitkome. Jer nisam ja bila daktolograf, pa ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da nam kažete koja je to službenica? Da li znate kako se ona zvala?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Znam. Ona se zove Verica Graf.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste ikada videli, pošto ste glavna sestra koja se kreće po bolnici, kao veoma važna osoba i da li ste bili prisutni u prostoriji iz koje se šalju ti faksovi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Doktorica Bosanac je imala svoju sobu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U koju nikada niste ušli?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ušla sam više puta dnevno, ali ne mogu reći... Pazite, ja u to vrijeme, 1991. godine čak ne znam uopće kako je aparat faks izgleda. Možda je to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je postojao uopšte taj aparat?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da li je uopće postojao u toj sobi aparat faks? Ja sam se sa aparatom faks upoznala puno godina iza toga, kad mi je bio pristupačan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali tada ne znate da li je bio u toj sobi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu vam reći, jer ne znam kako ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Znam da je bio telefon, a da li je bilo ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li vam je poznato da je Vesna Bosanac odlazila lično da nekom preda faks, JNA, bilo kome, Stožeru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Nikad nije rekla: "Ja sad idem poslati faks".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je Vesna Bosanac, ako dozvolite, ikada pričala da je bila u Stožeru glavnog štaba, općinskog, kako vi kažete?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa slušajte, ona je išla, ja vjerujem, i do policije i do Stožera. U kojim vremenima ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li to bilo svakodnevno?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu to reći. To nisam ... Nije bilo mogućnosti da pratim ja to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ili da kontroliram kuda ona ide.

prevodioci: Molimo govornike da prave pauzu između pitanja i odgovora.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Upozoravaju me da sporije govorim. Potrudicu se. Hvala. Pominjali ste Bogdana Kuzmića?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vašeg bivšeg zaposlenog?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Takođe ste juče rekli da je Jugoslovenska narodna armija čuvala bolnicu da ne bi ulazili ostali koji joj ne pripadaju, Jugoslovenskoj narodnoj armiji. Da li sam u pravu?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da li sam u pravu kada ste... Da ste izjavili da su samo pojedinačno Kuzmić i sin doktora Ivankovića ipak uspjeli da prođu to obezbeđenje?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To su ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da su to bili usamljeni slučajevi?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To su osobe koje sam ja vidjela. Da li je na neki drugi ulaz i u neki drugi prostor ušao još neko, to nisu moja saznanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa vi ste se kretali i toga dana po bolnici, pretpostavljam?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sreli ste samo te dve osobe?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam. Srela sam ih, ali prostor bolnice je malo poveći, je li.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li se Bogdan Kuzmić korektno ponašao?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je delio cigarete po bolnici?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste. Pohvalio mi se, između ostalog, da je dobio čin poručnika i pohvalio se sa ranom na desnoj strani lica, jer je bio malo deformiran, pa sam ja bila slobodna pitati. Pa je rekao da je bio ranjen, da je bio na VMA. Dakle, mi smo uljudno pričali. I tada je zatražio da kažem koja je sestra koju on traži.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam, gospođo Kolesar. Dakle, da li možemo zaključiti da niko, a ta dva izuzetka su za sada niko, nije ugrožavao bezbednost bilo koga u bolnici na taj dan kada su ova dvojica ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Koliko ja znam, to je bila i obaveza JNA da niko nikog neće... da zato su oni i van bolnice. Ja osobno nisam ih vidjela vani, da su oni preuzeli zapravo obavezu da čuvaju bolnicu

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sada dolazi, čini mi se, pitanje na koje ste vi delimično odgovorili juče. 17. jedanaestog 1991. godine došlo je do prestanka bilo kakvih oružanih operacija, pa ste ...
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U našoj blizini.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste, u vašoj blizini. U vašoj blizini. 18. ste rekli da su nastavili da dolaze u bolnicu civili i razne osobe, jer je bolnica bila oaza mira. Tačno?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Točno, jer nije se ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I sigurnosti.
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I sigurnosti na neki način.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U svojoj izjavi koju vam je predočavao gospodin Vasić, takođe na istoj toj strani koju ste čitali, potvrđuje to o čemu ste vi govorili ovde na suđenju, a da ste ranije izjavili da se ništa posebno nije dešavalo ni 17. ni 18. posebno, kada su ljudi slobodno se kretali po bolnici. Je li tačno?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Točno je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su se ti ljudi, moje pitanje glasi, slobodno kretali po bolnici ili su mogli i da izađu napolje, da im vi niste branili? Oni su se kretali po dvorištu. Da li su mogli da izađu napolje?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: O kojim ljudima govorite?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji su došli sa strane da ...
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Civili?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da.
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ti civili zapravo nisu bili uopće u prostoru u kojem su bili ranjenici. Dakle, ako pričamo da su ranjenici bili u suterenu i naš radni prostor je bio u suterenu, znači operacijske sale i ambulante i spojeno sa protuatomskim skloništem gdje se morala preneti hrana i ovamo i onamo, oni su otišli na katove iznad nas. Dakle, prizemlje i dokle god su vidjeli da je vjerovatno sigurno. Ja nisam išla do najgornjeg kata i ne znam da li su oni bili, na primjer, na Odjelu kirurgije, ali sam ih vidjela na Odjelu internog odjela, u hodniku gdje sjede jedan do drugoga ili koliko su sobe bile čitava, da su se tamo smjestili. Dakle oni nisu... Oni su se mogli kretati slobodno po bolnici, ali su većina njih bila smještena tako kako vam kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospođo Kolesar. Pitanje za vas: da li ste 17. bili sve vreme u bolnici ili ste negde odlazili van?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam kud bih mogla toga dana dana otići.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A 18. da li ste negde odlazili ili ste bili ...
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nigdje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Non-stop u bolnici?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Non-stop u bolnici. Čak ni u dvorištu nisam bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je u dvorištu bilo ljudi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu vam reći kad... Da. Ne mogu vam to reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada kažete: "U našem delu grada se ništa nije dešavalo" i da je bio taj mir, je li sigurno da vi kod toga ostajete do kraja u svojoj izjavi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa oko nas se nije pucalo. Čujete, čujete sporadično pucanje negdje iz daljine, ali to svakako nije bilo ono šta nam se događalo do tog dana, je li?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Niti je bolnicu neko gađao?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Toga dana ne, toga dana ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ni 17. ni 18. novembra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, da li ste razmeli, ni 17. ni 18. novembra 1991. godine bolnicu niko nije gađao?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja tako mislim. Koliko je to tačno, ja to ne mogu reći. Možda je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste zakleti svedok. Verovatno je to tačno.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja tvrdim da je tačno ono šta ja pričam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ali to je ono što se... Ja ne mogu tvrditi da li je neko pucao puškom negdje okolo. To ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Svakako nije bilo bombardiranja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE : Časni Sude, ja bih zamolio da se svedokinji na grafoskop, a i vi ćete moći biti u prilici da pogledate dokumente... je li ovo... Izvinjavam se, samo trenutak. Dakle prvi dokument XX 00-0034, dokaz broj 34 koji je uveden na osnovu predloga Tužilaštva. Ja bih molio službenika da ovaj dokaz koji se zove: "Hitan protest" stavimo na grafoskop, na ekranu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim ga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ima Pretresno veće i Tužilaštvo? Pošto je to dokaz 34, vrlo je lako identifikovati englesku verziju koja je samo na tom jeziku.

Svedokinja vidi BHS verziju. Pitanje: da li može svedokinja da pročita prvu rečenicu ispod "Hitan protest"?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Tenkovi i dalje kontinuirano pucaju na bolnicu. U ovom trenutku se ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Nalazi 600 pacijenata i isto toliko civila koji čekaju evakuaciju."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vidite koji je ovo datum?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste rekli Pretresnom veću koji je to datum?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 18. jedanaesti 1991. godine, 8.50.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sada bih zamolio da se sledeći dokument pokaže svedokinji, XX 00-0039, dokaz broj 36. Molio bih svedokinji BHS verziju da prikažu na grafoskopu, na ekranu? Na ekranu. Da li možete malo da uvećate BHS verziju zbog svedokinje.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne treba. Svedokinja ima naočale i dobro vidi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da ispod "Hitne prosvjedi" pročitate prvu rečenicu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Ponovo se udara artiljerijom."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je datum vama vidljiv?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste. 11. jedanaesti 1991. godine, 10.10.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, da li ste dobro pročitali datum?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 10. jedanaesti 1991. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislim da ste pogrešili, da je datum 18. jedanaesti 1991. godine.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A šta sam rekla?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 10. jedanaesti 1991. godine.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Oprostite. 18. jedanaesti 1991. godine, u 10.10.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Zamolio bih da se svedokinji pokaže dokaz broj 37, XX 00-0035. Molim BHS da pokažemo svedokinji. Da li biste bili ljubazni... Je l' imate na ekranu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ovo što smo pročitali?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Sledeće.
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A sada?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Imam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: BHS verzija?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da sada pročitate peti red odozgo? Počinje: "I u ovom času".

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "I u ovom času dva aviona u brišućem letu napadaju grad i bolnicu, koja je tokom jutra pogođena sa više granata."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to tačno ono šta ste vi nama juče u svim svojim izjavama i danas izjavili vezano za artiljerijske napade 17. i 18. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja, kao osoba koja sam tamo bila, mogu reći da to nisam vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sledeće pitanje. Sada bismo se malo, a čini mi se da neću dugo... set pitanja, bavili znakom Crvenog krsta ili Crvenog križa, kako vi kažete? Čuli smo da je taj znak od vas postavljen bio na takozvanom Zaraznom odeljenju bolnice i na parkingu kome ste dodali i onaj broj 6 koji označava istovremeno i deo dvorišta. Je li tako?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako bih vam saopštio da je doktorica Bosanac izjavila da je znak bio na jednoj pomoćnoj zgradi i da je bio na dvorištu drugi znak, između stare i nove bolnice, da li i dalje ostajete pri vašoj tvrdnji ili imate neki dodatni komentar izjave?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Onda... Imam dodatni komentar. Onda će biti da je bila označena trostruko. Dakle, ja znam za znak, ja se sjećam znaka na ovom mjestu gdje sam ja označila i znak je bio postavljen na sadašnji... na ondašnji Zarazni odjel, a sadašnja zgrada uprave, jer je to bio niži krov na koji se to moglo staviti. Dakle, nitko nije mogao postaviti na... pretpostavljam mogao je neko, ali ne znam ko... postaviti na najviši dio. Dakle, postavljen je na vidnom mjestu, na krovu, ali ne možda na najviši dio bolnice. Ako je bio postavljen još na nekom mjestu u krugu bolnice, onda je to treći znak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste ga vi bilo kada videli, taj treći znak?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja osobno ga se ne sjećam. Ne mogu to tvrditi ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ali vjerujem da je postojao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega verujete?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa recimo da je tako, je l'. Ja ne mogu to... Ali sigurno je bilo više znakova nego što ja mogu znati to, je l'. Ali svakako su bili... Bolnica je bila označena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. To ćemo sada da proverimo da li su bili ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Proverite, dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sad smo na tom terenu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro, dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko spratova je imalo to Zarazno odeljenje bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zarazno odjeljenje i TBC odjel imali su jedan kat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Samo jedan kat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A koliko je glavna bolnica u kojoj su se nalazili pacijenti, u onom atomskom delu, odnosno ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tri kata, tri kata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Plus krov?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Plus krov, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se u tom Zaraznom odeljenju u tom trenutku, kada vi tvrdite da postoje znaci, nalaze pacijenti ili ne?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći, jer ja osobno ne znam kad su znakovi postavljeni. Ne mogu reći vrijeme. Je li to bilo već kad je bolnica napadana ili je to pripremano kao što smo mi pripremali, recimo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vi znate ili ne znate kad ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Postavljeni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam kad su postavljeni. Ne znam, pa ne mogu reći da li je u to vrijeme još bilo pacijenata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li biste bili ljubazni da kažete kada su odatle izašli, znači pacijenti iz tog Zaraznog odeljenja u kome ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Svi pacijenti bolnice su njihove redovne odjele morali napustiti 25. jedanestog i biti spuštteni u protuatomsko sklonište i suteran. Dakle ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Neću da zloupotrebljavam vašu zbunjenost. Očigledno ste pogrešili datum.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 25. kolovoz, da, kada je grad bombardiran. Od tada, od tog 25. kolovoza, bolesnici se nisu vraćali niti na jedan odjel.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li su ti znaci bili sklonjeni posle izvesnog vremena?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nemam saznanja takva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste izašli 18. novembra napolje, ima li znakova ili nema?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Gospodine ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo da li ste videli ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nije mi palo napamet da obratim pažnju na tako nešto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Možda su postojali, možda nisu. Ali najmanje bih na to gledala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako bih vam saopštio da je svedok koga vi poznajete, čuli smo iz vaše izjave, doktor Njavro, izjavio da je tek krajem oktobra meseca 1991. godine bio stavljen znak, doduše na drugim mestima, a ne na onim na kojim vi kažete i da je vrlo brzo skinut nakon toga, da li biste to mogli prihvatiti kao tačnu izjavu ili imate neki drugačiji komentar?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nemam komentara, a on vjerovatno zna bolje od mene što se događalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pošto smo gledali dokaz 48 i 49 na grafoskopu ceo jedan dan i vi ste to veoma dobro nacrtali. I molio bih ako može ponovo da se stavi na... Ako nemate, daću vam moj primerak, na grafoskop crtež svedokinje Kolesar ili ako imate kao dokaz broj 49, sami to uradite. Znači dokaz broj 49. Da li ga imamo na ekranu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Imamo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste mogli reći, od ovog Hirurškog odjela, kako ste vi rekli, pa do Dunava, koliko ima metara? Otprilike.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Ja ću vam reći od čega se on sastoji pa ćete vi to ocjeniti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Od bolnice do Dunava koliko ima metara?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dozvolite... Ja to ne znam. Ispred bolnice je parkiralište, zatim je cesta ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako biste bili ljubazni, pa malo laganije. Znači, imamo evo parkiralište ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koje bi moglo da bude koliko veliko po vašoj proceni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu ja to ocijeniti. Parkiralište? Šta ja znam koliko je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle, cesta, pa je jedan red kuća ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I Dunav.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako bih vam postavio sledeće pitanje, da se preko Dunava i to na onoj, pod znacima navoda, srpskoj strani, nalaze tenkovi, po vašoj proceni, pošto ste bili tamo, da li se sa ovog rastojanja, preko ovih kuća, preko reke, može videti krov Zaraznog odeljenja koji ste vi opisali?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa čujte, ja ne znam kakvi su instrumenti vojni i šta on gleda ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bez instrumenata, znači ako se nalazi... Izvinjavam se, malo sam ubrzao. Dakle, ako se nalazi neko pored tenka i gleda preko puta sa srpske strane, preko Dunava, preko ovih kuća, preko svega ostalog, što vi bolje znate od nas, iako sam i ja bio u bolnici kao istražitelj, da li može da vidi ovaj krov Zaraznog odeljenja ili ne može?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja to ne mogu reći. Ja... To ja ne mogu reći. To bi bilo smešno da ja kažem: "Vidio je ili nije vidio". To... Ja tamo preko nisam bila i ne mogu znati šta se vidi na ovu stranu. A da li je to barijera bila, ove kuće ili nešto drugo, to ja ne mogu ocijeniti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da se nadete na prostoru između stare i nove bolnice ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se u dvorištu u kom ste bili više puta, da li odatle možete da vidite prostor preko Dunava koji sam vam sada opisivao, sa tog mesta?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sa tog mesta ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam vidik ometaju kuće, drvoređi? Da li je to bilo ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa može se vidjeti, recimo, baš možda ne iz dvorišta, ali ako se dođe bliže porti ili negdje, mogao bi se vidjeti prostor preko Dunava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači iz dvorišta ne?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iz dvorišta, na primjer, da sam ja na kraju dvorišta, to ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sa broja 6?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sa broja 6 se ne bi moglo vidjeti. Ja osobno ne mislim da bih mogla vidjeti baš točno preko obalu. Ja vidim šumu preko i vidim obalu Dunava, ali dalje ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je postojalo bilo kakvo objašnjenje zašto taj znak nije stavljen na glavnu zgradu bolnice koja ima tri sprata plus krov, već se stavlja na zemlju, na parking koji se ne može videti ni odakle?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Gospodine, morate neke druge svjedoke pitati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, poslednji odgovor na pitanje pokazuje da svedokinja može samo da nagađa. Ona ne može da da nikakav tačan, nikakav precizan odgovor s tim u vezi. Dakle, radi se samo o nagađanju.

SUDIJA PARKER: Pa da. Njen odgovor može biti da o tome ništa ne znam. Ali možda nešto zna.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: A svedokinja nam je već rekla, da zapravo ne zna ništa o tome.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih zamolio, časni Sude, ako mogu da se stavi na grafoskop dve fotografije, pa bih onda rekao koji je smisao toga. Molio bih službenika Suda, ako bi bili ljubazni prvo ova u boji, pa onda sledeća. Ne vidimo na ekranu. Rekao sam, prvu u boji. Hvala. Da li vidite gospođu Kolesar?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim, vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je ovako izgledala bolnica i 1991. godine?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa, uglavnom jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je bio isti ovakav krov? Istog oblika.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa istog oblika... Ali dobro. Može se reći da je tako bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste uzeli onaj pokazivač, pa nam odredili mesto gde se nalazilo to Zarazno odeljenje, ako se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, na ovoj slici se ono ne vidi, odnosno ja mogu samo reći da je ono ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom pravcu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Istočno od ovog odjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako bi, molio bih, da se udalji ova fotografija, pa će se videti malo više.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ono je istočno ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo još malo

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I ono se ne vidi, jer ne vidi se ni dio stare bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih molio da se još malo udalji. Dobro.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne vidi se. To je isključivo snimak nove bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li može levo da se pomeri fotografija, pošto se vidi na mojoj fotografiji.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja ovdje vidim zgradu Hitne pomoći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je u tom delu bilo Zarazno odeljenje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste, ali izdvojeno mimo te Hitne pomoći, dakle iza nje jedna jedinstvena zgrada sa Zaraznim odjelom i TBC odjelom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li bi službenik bio ljubazan da uzme još jednu fotografiju koja ima malo širi izgled tog lica mesta.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ovaj snimak nam isto ne može pomoći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste flomasterom označili u kom delu se nalazilo to Zarazno odeljenje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle, ja vam sada mogu reći da je ovo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom pravcu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Strana bolnice koja gleda prema Dunavu. Dakle, meni gledajući ljevo gdje se vide vozila to je Hitna pomoć.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iza toga je u nizu ta zgrada Zaraznog odjela koja se ovdje apsolutno ne vidi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko daleko od tog mesta gde vi sada flomasterom... Molim vas zabeležite to mesto koje sad pokazujete?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pokazujem Hitnu pomoć.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro, još od... Dobro ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Hitna pomoć je tu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Stavite broj 1, budite ljubazni.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle, Hitna pomoć je tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je daleko Zarazno odeljenje od ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Samo trenutak. Dakle, koliko je široka Hitna pomoć, iza toga ima možda jedno, pa recimo, možda pet, šest metara ili 10 metara, kada počinje zgrada Zaraznog odjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To znači koliko, ako biste bili ljubazni da odgovorite na pitanje, od glavne bolnice do Zaraznog odeljenja, koliko je to rastojanje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U metrima teško mi je reći, ali po prilici, evo ja ću vam reći, ako vi to onda možete izračunati. Kao što je prostor između bolnice i Hitne pomoći, pa još toliki je prostor do Zaraznog odjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li bi ste sa brojem 2 označili drugo mesto gde se nalazio znak Crvenog krsta?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja za ovaj znam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Napište broj 2, budite ljubazni. Dobro. Hvala vam. Sada da li biste stavili na grafoskop crno-belu fotografiju. Ne znam časni Sude da je možda vreme za pauzu, pošto sad već ima više pitanja ili vi procenjujete da mogu nastaviti.

prevodioci: Sudija nema uključen mikrofon.

SUDIJA PARKER: Mislim da je dobar trenutak za pauzu gospodine Boroviću. Nastavićemo u 16.10.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih zamolio da pre nego što nastavimo da vratimo ponovo onu prvu fotografiju na grafoskop, ako može predstavnik službe da napravi napor.

SUDIJA PARKER: To je druga fotografija. Jeste li na ovu mislili, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da, kako sam redosledom ja predočavao. Dakle, u pravu ste. Hvala. Ja bih zamolio gospođu Kolesar da gore na sredini, ako joj nije problem, stavi rimski broj 1 flomasterom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Gdje to? Gdje na sredini?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bilo gde.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Na zgradu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na vrhu iznad zgrade gore da obeležite sa rimskim brojem 1?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da, tu sam. Dobro je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Iznad zgrade gore.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iznad?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gore skroz.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iznad?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. Van fotografije.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Van fotografije?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rimsko jedan. Hvala. Ja bih zamolio ...

SUDIJA PARKER: Kada kažete zgrada, mislite glavna zgrada bolnice?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, mislim na glavnu zgradu bolnice.

SVEDOKINJA KOLESAR: A ona je, u stvari, jedina na slici.

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je. Zamolio bih sada, pošto smo se već izjašnjavali oko ove fotografije, da se ona uvede kao dokaz, to jest fotografija sa rimskim brojem 1.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

sekretar: Dokazni predmet broj 50.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Zamolio bih sada da se stavi na grafoskop druga fotografija u boji. A gospođu Kolesar ako može da napravi napor, pa gore opet u istom onom delu da upiše rimsko dva.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Čekajte, čekajte. Samo malo. Gore?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gore. Na sredini.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ali to je sada sasvim drugi smjer.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo označavamo ovu fotografiju. Tu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih Pretresno veće da se ova fotografija uvede kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Rekli su mi da objasnim broj 1 i broj 1, šta se na fotografiji... Šta označava, ali mislim da je to već svedokinja objasnila. Hvala.

sekretar: To će biti dokazni predmet 52.

SUDIJA PARKER: Dokazni predmet 51.

ADVOKAT BOROVIĆ: 51.

sekretar: Da časni Sude, dokazni predmet 51.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zamolio bih, da bismo bili potpuno jasni, da bi Sudu olakšali kasnije, da svedokinja kaže šta znači broj 1, a šta broj 2 na ovoj fotografiji koja je označena kao dokaz, broj 1 i broj 2?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Broj 1 je zgrada gledana sa suprotne strane od Dunava glavne zgrade bolnice, dakle sa, ja ne mogu točno reći, recimo sa njene južne strane. Ako mislite na fotografiju broj 1?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. Rekao sam da smo dali komentar za prvu fotografiju, a sada fotografija sa rimskim brojem 2.

SUDIJA PARKER: Gospođo Kolesar, da li sam u pravu ako mislim da ste brojem 1 označili samo prostor odmah iznad Hitne pomoći?

SVEDOKINJA KOLESAR: Ne, ne.

SUDIJA PARKER: Koja je to zgrada onda?

SVEDOKINJA KOLESAR: Hitna pomoć. O Hitnoj pomći se radi. Dakle, na fotografiji se radi broj 2 ...

SUDIJA PARKER: Da.

SVEDOKINJA KOLESAR: Zgrada lijevo označena sa brojem 1.

SUDIJA PARKER: Da. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A broj 2?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To je snimak broj 2 označen sa rimskim 2.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne.

SUDIJA PARKER: A vi ste arapskim brojem 2 označili drugi znak, to jest drugo mesto. Da li ja to dobro razumem. Dakle, to je gde ste nacrtali crveni krst ovde, je li tako?

SVEDOKINJA KOLESAR: To je arapski dva, ali mi je rečeno da iznad zgrade napišem rimski dva i ja sam ga sada stavila. Ja ne znam u čemu je nesporazum ...

SUDIJA PARKER: Da, to nam je jasno, ali takođe ste napisali arapski broj 2 na još jedno mesto i zanima me da li je taj arapski broj 2 na mestu gde se nalazio znak crvenog krsta?

SVEDOKINJA KOLESAR: Jedan od znakova Crvenog križa se nalazio gdje piše broj 2.

SUDIJA PARKER: A rimski broj 2 je neposredno iznad glavne zgrade?

SVEDOKINJA KOLESAR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude, pomogli ste i svedokinji i naravno, Odbrani. I zamolio bih treći snimak, koji je u crno-beloj tehnici, da se stavi na grafoskop. Gospođo Kolesar, da li biste bili ljubazni da sada na ovom uvećanom snimku nacrtate, prvo da stavimo oznaku broj 3 gore iznad, pa sada arapskim brojevima da označimo mesto gde su se po vama nalazili znaci Crvenog krsta.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja samo molim jedno objašnjenje. Kada je snimljena ova snimka? Da mi neko točno kaže od kada je ova snimka?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je ta snimka ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Prije rata ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odgovara autentičnom prostoru koji je vama poznat?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste, ali dopustite da pitanje ja postavim: kada je snimljena ova fotografija? Ima razloga zašto ja to pitam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ja bih zamolio uvaženu svedokinju da malo poštujemo pravila i proceduru ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja sam taj koji postavlja pitanja ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A sva objašnjenja možete dobiti od Tužilaštva. Dakle, da li biste bili ljubazni, ako fotografija odgovara autentičnosti terena koji je vama poznat i zgrada koje ...

SUDIJA PARKER: Oprostite gospodine Boroviću, ali to neće da bude dovoljno dobro. Gospođu Kolesar, da li ste vi u stanju da potvrdite da ova fotografija prikazuje bolnicu ili jedan njen deo onako kako je to izgledalo 1991. godine ili pak to ne možete sa sigurnošću da tvrdite?

SVEDOKINJA KOLESAR: Sada, malo bolje gledajući, pored zgrade bolnice imate jednu malu zgradu, koja je izgrađena u međuvremenu od 1991. godine do 1995. godine. To je zgrada "Uprave za vrijeme Krajine". Obnovljena je bolnica. Ono zašto sam pitala je zgrada Zaraznog odjela je ovdje još uvijek urušena i krov se ne vidi dovoljno dobro. Ja ću označiti zgradu, ali ona je trenutačno još uvijek urušena i tako je prikazana na fotografiji. Dakle, nije realno stanje zgrade kakvo je bilo 1991. godine.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, ja bih sada uložila prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospođu Tuma.

TUŽITELJKA TUMA: Kao što i svedokinja traži, mi moramo da znamo kada je ova fotografija snimljena, a izvor je Odbrana.

SUDIJA PARKER: Ja to upravo istražujem gospođu Tuma i nastojim zapravo da ubrzam identifikaciju ove fotografije. Ja sam prihvatio prve dve zato što je svedokinja odmah identifikovala šta se prikazuje. Malo je oklevala sa ovom fotografijom, pa sam ja intervenisao. Na osnovu vašeg iskaza gospođu Kolesar, ja shvatam da vi na ovoj fotografiji prepoznajete zgrade koje ili nisu bile tamo ili nisu u onakvom stanju u kakvom su bile 1991. godine?

SVEDOKINJA KOLESAR: Upravo tako.

SUDIJA PARKER: Hvala. Možemo li, gospodine Boroviću, da kažemo da li vi prihvatate da je možda to fotografija koja je snimljena posle 1991. godine?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, pošto sam, čini mi se korektno komunicirao sa svedokinjom, biću i sada do kraja. Fotografiju smo po Pravilu 65ter dobili od Tužilaštva, tako da bi uvažena koleginica morala znati da su oni nama poslali te fotografije po pomenutom pravilu. Dakle, nije to moja privatna fotografija. Sve što bude

tumačila svedokinja u pogledu starih ili novoizgrađenih objekata, naravno da ću da prihvatim. Verujem u autentičnost onoga što kaže svedokinja. Dakle, imamo fotografiju, ako dozvolite... Svedokinja je potvrdila da je to stanje bolnice koja je bila. Sve ostalo kako ona bude objasnila i kako bude obeležavala brojevima, ja ću kao branilac prihvatiti.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Pitanje Pretresnog veća je bilo: "Da li je fotografija snimljena posle 1991. godine", a ne da li je Tužilaštvo stavilo na raspolaganje tu fotografiju ili ne. A ja taj odgovor još nisam čula.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, hvala vam najlepše. Ja ću naravno time da se pozabavim. Gospodine Boroviću, recite nam da li možete vi da kažete datum, odnosno bolje rečeno, godinu kada je ova fotografija snimljena?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, pošto se baš nalazimo u sudnici gde postoje procesne stranke, pošto sam objasnio da sam dobio od Tužilaštva, čini mi se da je ovo dobra prilika da upravo Sud pita Tužilaštvo koje godine je fotografisana ova bolnica, pošto su, čuli ste, oni nama to dostavili. Ja se nisam bavio fotografisanjem. Ali pošto tu nema ništa sporno, čini mi se, oko ovog izgleda bolnice i terena, sem zgrada koje ne prepoznaje svedokinja, ja mislim da to nije relevantno za ovu stvar.

SVEDOKINJA KOLESAR: Ja svaku zgradu prepoznajem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću... Gospođo Kolesar, molim vas da malo sačekate. Gospodine Boroviću, hteo sam da vas podsetim na vaše pitanje svedokinji kada ste pokušali da dobijete odgovor samo sa da ili ne. I kako ste vi odgovor dali, odgovor na moje pitanje zapravo glasi: "Ne, odnosno vi ne znate kada je fotografija napravljena". Ja tu ne nameravam da iznosim nikakvu kritiku. Vi ste fotografiju dobili od Tužilaštva i nastojite je koristiti i želite se s njom služiti. Ja samo pitam, možete li vi da nama pomognete kada sam postavio pitanje: "Znate li vi kada je snimljena i koliko vidim, ne znate". U stvari, mislim da u ovom trenutku čak ni gospođa Tuma to ne može da nam kaže.

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, Tužilaštvo se ne služi tom fotografijom kao dokaznim materijalom.

SUDIJA PARKER: Da ili ne? Ne, znači?

TUŽITELJKA TUMA: Ne.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dakle, stičemo naviku i upoznajemo se međusobno, pa mislim da ćete uskoro bez ikakve brige moći da odgovorite vrlo kratko i iskreno na

pitanja sudija i onda ćemo svi zajedno moći malo brže i ekspeditivnije da radimo, budući da je to tako, gospodine Boroviću i budući da svedokinja prepoznaje glavnu zgradu, Pretresno veće će vam omogućiti da nastavite ispitivanja, ali na osnovu podatka da je to zgrada, odnosno fotografije koja *prima facie* prikazuje bolnicu i njenu okolinu snimljenu dakle nešto posle 1991. godine, a nije nam poznato kada je fotografija snimljena.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: A ono šta je konkretno do sada na toj slici identifikovano i ukazano, jeste da je jedna zgrada na desnoj strani fotografije, to je zgrada koja je jednospratnica i koja se delom nalazi iza glavne zgrade bolnice. Dakle, ta je zgrada, po svedokinjinom shvatanju sagrađena posle 1991. godine i osim toga, zgrada koja se nalazi na levoj strani fotografije, nešto ispod sredine same slike može da se zapravo smatra kao da se vidi samo nekoliko ostataka neke građevine, a ne zgrade kako je izgledala 1991. godine. Da li su to dve veoma značajne razlike koje vi uočavate gospođu Kolesar?

SVEDOKINJA KOLESAR: Upravo zato što se na ovoj zgradi koju želimo označiti i koja jeste bivši Zarazni odjel, ona je urušena i ne vidi se krov.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću, nadam se da smo sada razjasnili ovu situaciju i da li biste sada hteli da svedokinja još nešto označi.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mesto koje je precizno pokazala, a na traženje Suda objasnila šta ono predstavlja, to jest ostatke bivšeg Zaraznog odeljenja, molio bih da svedokinja označi sa arapskim brojem 1. Ne vidi se na ekranu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne vidi se na ekranu? Dobro, evo ovako ćemo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali baš tu gde ste nacrtali da ne bi bila dva broja. Budite ljubazni, na istom mestu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Na istom mjestu? Evo.

SUDIJA PARKER: Plašim se da više nema mastila.

SVEDOKINJA KOLESAR: Ima, ima. Dobro se vidi, ali je tamna podloga. Pišemo dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I budite ljubazni, to zaokružite. Taj broj. Pošto sam i ja počeo da učim. Hvala vam. Da li biste bili ljubazni da arapskim brojem 2 označite tu novoizgrađenu zgradu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Arapskim brojem?

prevodioci: Predsedavajući govori sa isključenim mikrofonom.

SUDIJA PARKER: Gospođo Kolesar, nama je mnogo lakše da to vidimo ako koristite crveni flomaster u odnosu na poledinu.

SVEDOKINJA KOLESAR: Radi se o zgradi o kojoj ja pričam da je novoizgrađena. Nju označavam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Zamolio bih Sud ako može nakon ovog objašnjenja da fotografiju uvedemo kao dokaz. Hvala.

SUDIJA PARKER: Jeste li zadovoljni time gospođo Tuma na ovoj osnovi?

TUŽITELJKA TUMA: Nemam prigovor.

SUDIJA PARKER: U redu. Biće usvojeno.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 52.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Mislio sam da ostavite ovu poslednju fotografiju na grafoskopu, pošto sledi sledeće pitanje vezano za to. Gospođo Kolesar, da li biste mogli objasniti u kom pravcu se, vezano za ovu fotografiju, nalazila policija u Vukovaru? U kom delu? U kom pravcu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Policija se nalazila nasuprot ovom broju 1. Dakle ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete strelicom da to pokažete?

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Da li znamo o kom vremenu se sada govori?

SUDIJA PARKER: To nije razjašnjeno, ali pretpostavljam da je gospodin Borović mislio na 1991. godinu.

TUŽITELJKA TUMA: Ali ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Gospođo Tuma, govorimo o vremenu koje je jedino interesantno za ovaj postupak. To je vreme 1991. godine, avgust, septembar, oktobar, novembar 1991. godine.

SUDIJA PARKER: Hvala vama oboje.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, da li biste strelicom pokazali u kom pravcu od bolnice se nalazio, znači strelicom od bolnice, stanica policije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Samo strelica može pokazati, dakle ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Strelicom možete. Nacrtajte strelicu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I dajem objašnjenje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Prva zgrada, prva zgrada nasuprot bolnice bila je zgrada Suda, a do nje zgrada policije ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle, i jedna i druga zgrada su bile zajedno. Prvo je bio Sud do bolnice, a zatim policija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da stavite i broj 3, jer smo prihvatili vaše objašnjenje gde se nalazi zgrada policije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I Suda. Ja bih molila da se to mora reći, i Suda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sve šta vi kažete prihvatam.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ: E, hvala. Za zapisnik, dakle na ovom dokazu koji je prihvaćen pod brojem 3 svedokinja je pokazala gde se nalazila zgrada policije u Vukovaru. Hvala. Više nam grafoskop neće trebati. I imamo još dva pitanja. Prvo ...

SUDIJA PARKER: Žao mi je gospodine Boroviću, ali da bi stvari bile jasne u zapisniku, naglašavam da je svedokinja strelicom obeležila pravac u kome su se nalazile policija i zgrada Suda. Ali ona nije pokazala te lokacije, lokacije tih zgrada, jer se one ne vide na fotografiji, a vi ste upravo rekli da je ona obeležila zgradu. Međutim, ona je samo obeležila pravac. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite. Izvinjavam se časni Sude. Upravo sam mislio da strelicu označimo brojem 3, ali hvala vam. Doktorka Bosanac, kao direktor bolnice, da li je celog dana bila u bolnici?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa manje-više, uglavnom od jutra, pa dok je bilo potrebe. Dakle do... pa kako koji dan, ali sigurno do kasne, kasne večeri.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Posle tih kasnih večeri gde je odlazila?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: S obzirom da je blizu stanovala, odlazila je u svoj stan, odnosno u kuću njenih roditelja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je odlazila peške?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja to ne mogu reći. Ja sam samo čula njene korake kad odlazi. Nekad sam je i vidjela, a kako je dalje išla, da li je imala auto, da li je neko vozio ili je išla pješke, s obzirom da to nije daleko, ja to ne mogu reći ...

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma?

TUŽITELJKA TUMA: Izvinjavam se još jednom što prekidam, međutim ovde se traži od svedokinje da špekuliše. Ja sam to već pokrenula.

SUDIJA PARKER: Ne bih rekao da je to špekulacija. Ona je rekla da je čula korake u skladu sa normalnim odlaskom, a da posle ništa ne zna o tome. To je suština svedočenja. Nastavite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li je Vesna Bosanac imala svoje lično vozilo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam ni gdje bi... Ako je i imala, ne znam gdje bi stajalo. Ne znam. Ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da nije imala?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu to reći. To morate pitati osobu, doktoricu Bosanac da li je imala, gdje ga je držala i da li ga je vozila. To ja ne znam. Taj podatak ne znam. I ne mislim da trebam to znati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je još neko, pored doktorke Vesne Bosanac, odlazio u te kasne sate kući da spava ili je ona jedina imala tu mogućnost?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu ni to reći. Osobno mislim da vjerovatno nije... Zapravo, ako je neko jako blizu stanovao, a zgrada je još bila čitava, znači negdje preko, mogao je otrčati do kuće, vidjeti kako mu izgleda stan ili nešto, ali ne vjerujem da je tamo spavao. Ne mogu to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, niko osim Vesne Bosanac?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu ništa reći o tome. Ali čujte, ja svakako moram napomenuti, iako to ne navodi se u pitanju, da je velika razlika spavati makar sat vremena u vlastitom krevetu ili spavati tamo gdje smo mi spavali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće potpitanje: da li znate da li je ona odlazila kući ili samo pretpostavljate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa pretpostavljam da je odlazila kući ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jer je ujutro došla na posao u ranim satima već, je l'. Čim se počinje raditi, već bi stizala na posao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li dopuštate mogućnost, pošto pretpostavljate da je odlazila kući, da ona u kasnim satima, pitao sam da li dopuštate mogućnost, možda odlazila u Stožer glavnog štaba

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dragi gospodine ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li dopuštate tu mogućnost?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja stvarno nisam pratila osim ona tri, četiri koraka koja je prošla kroz hodnik, dalji njen put.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala gospođo Kolesar. Kao glavna sestra da li ste nekada čuli za bojne otrove?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa učila sam i u srednjoj školi i vjerojatno i u medicinskoj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste tih dana nekoga lečili od posledica delovanja bojnih otrova ili niste?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vjerojatno jesmo. Ne mogu vam reći ... Pretpostavljam da jesmo. Ja mogu samo reći da osobni primjer, da sam doživjela jedno gušenje nakon pada nekakve granate, da je to bilo nešto... ne znam da li je to bio bojni otrov ili nije bojni otrov. Ja ipak nisam stručnjak i nemam iskustvo. Ali sigurno, ako sam to ja osjetila, nešto što je neobično i što sam imala problema, da je vjerojatno bilo i drugih slučajeva. A to ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ste se izjasnili već ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da ste učili u školi, da li znate i da li vam je poznato da kada se ispali raketa sa bojnim otrovom i kada padne na mesto, kao što je eto, bolnica, da je morala da ostavi smrtonosne ili neke teže posledice? Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To je meni nepoznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kakve posledice onda ostavljaju ti bojni otrovi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam. Ja sam to učila, ali sam zaboravila ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zaboravili ste ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne možete to očekivati od mene da pamtim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: I drugo gradivo se vjerojatno zaboravlja, a ne ono što je bojni otrov.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi bilo koju osobu videli da je lečena od bojnog otrova? To što pretpostavljate je drugo pitanje. Da li ste videli ili niste?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne mogu kazati kako osoba koja je doživjela trovanje bojnim otrovom izgleda, pa ne mogu reći sa sigurnošću da li sam i vidjela takvu osobu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Sledeće pitanje: da li ste u bolnici lečili bilo koju osobu koja je imala posledice od takozvanih fosfornih bombi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ne znam šta izaziva fosforna bomba, ali sam vidjela ranjenicu. Dakle, to je prvi i jedinstveni primjer koju ću vjerovatno ikada vidjeti, a nisam sigurna je li to fosforna bomba izaziva, bolesnicu koja je došla u bolnicu sa opekotinama i sa kosom koja je gorila, koja se jednostavno nije mogla ugasiti ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se to radi o Silvani Ivanković?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Radi se o Silvani Ivanković. Ona je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto vam je to poznato, ja se izvinjavam, da ne gubimo vreme, čuli smo sve ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Evo ona je... Znači čuli ste sve. Ona je sjedila na nosilima. Ja sam pratila. Zapaljena kosa mogla se skidati samo šišanjem. Ali koliko god se išlo do kraja vlasišta, još uvijek se to pušilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to jedina osoba sa takvim posledicama koju ste vi lečili?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To je jedina koju sam ja vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate šta je "Durandal" bomba?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste ikada čuli za taj pojam?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Ne, ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za takozvane kasetne bombe ili niste?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Čula sam, ali je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Posle rata.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Čula sam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ili iz udžbenika?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Čula sam i znam da je rečeno da je i po Vukovaru bilo kazetnih bombi. Osobno nisam vidjela nijednu kazeticu, ali sam to kasnije vidjela i u napadu na Zagreb.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U bolnici, kao što rekoste nije ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U bolnici ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bilo kasetnih bombi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu reći da li je u dvorištu bilo ostataka kazetne bombe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste vi videli... A vi niste ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja ih nisam vidjela. A ne tvrdim da ih nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li mogu da zaključim da vam niko nije ni govorio da je bilo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Meni osobno nije.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, odnosno gospodine Bulatoviću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, ja sam advokat Bulatović, jedan od branilaca gospodina Šljivančanina.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih molio ako je to moguće da vratimo na grafoskop dokaz 52, ovu crno-belu fotografiju, jer bih imao par pitanja koja bi bila uvod u neka pitanja vezana za kazivanja gospođe Kolesar. Gospođo Kolesar, na pitanje uvaženog kolege Borovića vi ste obeležili ovde neka mesta. Brojem 1 ste obeležili ruševine za koje ste rekli da verovatno predstvljaju ostatke zgrade Zaraznog odeljenja.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne vjerovatno, nego sigurno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete li mi reći, dok nije porušeno, Zarazno odeljenje koliko je imalo spratova?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zarazno odjeljenje je bilo u obliku slova "L". Prvo dio zgrade bio je prizemnica, da bi se nastavila na zgradu na katu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj deo koji je bio prizemni da li možete na ovoj fotografiji da probate da nam dešifrujete gde se on nalazio?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Odmah iza ove prikazane Hitne pomoći. Dakle, iza obnovljene, sad vidim, obnovljene Hitne pomoći vidi se dio zgrade Zaraznog odjela i do nje... na nju se nastavlja katnica TBC odjela. Dakle, one nisu razdvojene zgrade, one su spojene. Jedan mali dio je prizemlje, a zatim je kat. Zgrada na kat.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na kom delu tog objekta je bio postavljen znak Crvenog krsta?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Na najviši dio krova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle, najviši dio krova bi bio kat Zaraznog, odnosno TBC odjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je nivo toga krova gde je bio postavljen znak Crvenog krsta možda u visini ovoga krova zgrade Hitne pomoći?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A ne, morao je biti viši. Zgrada Hitne pomoći je u nivou prizemnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, hoćete mi reći da li se na ovoj fotografiji vidi stara zgrada bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete na ovoj fotografiji strelicom obeležiti pravac gde se ona nalazi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da taj pravac obeležite, recimo, brojem 4. Recite mi kolika je udaljenost zgrade, nove zgrade bolnice i stare zgrade bolnice, pošto to na fotografiji ne vidimo, a ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To se dosta jasno vidi. Dakle, iako zgradu ne vidimo, iako zgradu ne vidimo, odnos je, recimo, kao do kraja fotografije. E sad, koliko je to metara, to ja ne mogu ocijeniti. Kao, recimo, na rubu fotografije, tu bi, recimo, mogla stajati stara zgrada. Dakle, ovo je dvorište između stare i nove zgrade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako vas dobro razumem, znači ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dakle ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je negde kod broja 4.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da, naravno. Pa označili smo ga kao staru zgradu, a dužina dvorišta je po prilici, evo, kao da idemo od zgrade nove bolnice do ruba fotografije. Tu po ovakvoj fotografiji, tu bi trebala stajati... početi nova zgrada, odnosno stara zgrada.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Recite mi da li na ovoj fotografiji možete da pokažete deo bolnice koji se nalazi iznad atomskog skloništa? Koji je to deo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iznad atomskog skloništa ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nema djela bolnice. Iznad atomskog skloništa je dvorište. Samo možda dio Patologije, koja se vidi, ja ću je točicom

označiti, i ona je novoizgrađena. Dakle, protuatomsko sklonište se nalazi... Pa recimo, negdje tu. Evo, ja ću ga označiti točkom jednom. Dakle, nalazi se ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nalazi se između starog i novog djela bolnice. Izvana se samo vidi jedan dio pothodnika koji se sada od ovog zelenila ne vidi. Dakle, to je jedna nadgradnja sa staklom, a sve ostalo je pothodnik koji spaja novu bolnicu sa starom bolnicom. Pod zemljom je prema Patologiji okrenut glavni dio protuatomskog skloništa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ovo mesto koje ste obeležili tačkom, kao mesto ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste opredelili postojanje atomskog skloništa, možete obeležiti arapskim brojem 5? Zahvaljujem. Zgrada Patologije, rekli ste da je novoizgrađena ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zgrada?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li nam objasniti ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: A izgrađena u periodu 1991. do 1997. godina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je postojala 1991. godine u periodu relevantnom o kome govorimo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zgrada Patologije nije postojala u krugu bolnice, niti je imala svoj posebni odjel. Ona je imala prostor gdje je bila i Citologija, a obdukcije su se vršile na Gradskom groblju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ćemo se onda složiti da 1991. godine, znači govorimo avgust, septembar, oktobar, novembar, zgrada Patologije, ova koja postoji na fotografiji, nije postojala tada.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, nije postojala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospođo Kolesar, ja ću vas sada pitati nešto o čemu je moj uvaženi kolega Vasić vas nešto pitao i kolega Borović. Vi ste bili glavna medicinska sestra, da li Hirurgije ili cele bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Kirurškog odjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hirurškog odjela. I ako sam ja vas dobro razumeo, vi ste u tom svojstvu bili i član Kriznog štaba bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su i ostala odeljenja bolnice imala glavne sestre?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi objasnite koji je bio kriterijum ako je postojao ili čiji je predlog bio da vi budete član Kriznog štaba bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja to mogu samo sa onim poslom koji obavljam govoriti. Dakle Krizni stožer je imao zadatak da osigura improvizirani prostor, a taj prostor da opremi. Da li možete zamisliti glavnu sestru Pedijatrije da oprema operacijsku salu ili šok sobu jednog Kirurškog odjela. Po meni je to logično da to bude glavna sestra Kirurgije. Ja ili neka druga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam vas samo pitao bez ikakvih komentara. Dobro. Da li ste imali neke sastanke tog Kriznog štaba koje ste održavali?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sastanak Kriznog stožera se održavao redovito, da li jedanput ili dva puta tjedno, to je sad ovisilo je o zapravo problematici, a na svakom tom sastanku se moralo izvjestiti šta se do toga dana odradilo i šta je sljedeće. Da li smo napravili sve, šta nam još nedostaje, je li sve to u redu, je li to tako i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko mogu da razumem, analizirali ste do sastanka ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Analizirali smo ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prethodno dešavanje ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Prethodno i sljedeće zadatke ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zadatke. Koliko je ljudi brojao Krizni štab? Da li se sećate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti broja, ali mogu samo nabrojati osobe za koje znam sigurno da su bili. Dakle, to je bila ravnateljica, bio je doktor Ivanković kao šef Kirurgije, naša glavna sestra cijelog Medicinskog centra, ja i vjerovatno još, vjerovatno još neko od lječnika i kirurga, ali stvarno se ne mogu sjetiti imena. Ili još neko sa Ginekologije ili... Ne mogu vam to reći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Imali ste glavnu medicinsku sestru Medicinskog centra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da mi kažete njeno ime?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jozefina Cemić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su na tim sastancima Kriznog štaba bolnice o tome šta se dešavalo, kakve ste analize pravili i kakve ste zadatke dobijali, vodio neki zapisnik ili je to sve ostalo u nekoj usmenoj formi?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: To vam ja ne mogu reći. Ja sam bila prisutna, a da li je neko to zapisivao, to... Vjerojatno na svakom sastanku postoji nekakav zapisničar koji to radi i da li je pisao i kome je predavao zapisnik, to ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je nekada tim sastancima Kriznog štaba bolnice prisustvovao neko ko je iz Kriznog štaba grada?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa možda eventualno doktor Matoš. Ali da li je prisustvovao redovito, da li je povremeno dolazio, teško mi je sjetiti se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate gospođu Kolesar da je na tim sastancima Kriznog štaba bolnice bilo govora o merama koje se moraju preduzeti u skladu sa planom pripravnosti koji je usvojila i donela Republika Hrvatska?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nemam takvu informaciju. Ne znam to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ikada čuli da postoji plan mera usvojen od strane Republike Hrvatske?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, meni taj... Mene to nije... Nisam imala priliku niti znam zašto bih ja to znala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitam vas kao člana Kriznog štaba bolnice koji radi po merama... Dobili ste nalog, ako sam razumeo da pripremite sklonište atomsko, očekujete eventualno priliv novih ranjenika, pa me interesuje u sklopu toga da li znate za postojanje nekog plana?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Mi smo u okviru naše bolnice morali reći točno gdje možemo šta improvizirati. Dakle, neće to biti sada ambulanta ta i ta, a biće sad, ne znam, prostorija za šok sobu ili će biti neka prostorija za previjanje i tako dalje, je l'? Znači od nas se to tražilo da u prostoru kojim smo raspolagali točno znamo šta može čemu služiti. To je ono o čemu sam ja uz šefa Kirurškog odjela morala brinuti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam ja dobro razumeo, vi me ispravite ako grešim, rekli ste da su podzemnim hodnikom kroz atomsko sklonište bile povezane stara i nova bolnica?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Protuatomsko sklonište se nalazi na sredini tog pothodnika. Pothodnik je potpuno jedan, ja bih rekla, najsigurniji prostor. On nije zidan u rangu protuatomskog skloništa. On je jednostavno jedan pothodnik, pothodnik-hodnik koji veže novu zgradu sa starom zgradom. Dakle, i prije rata je služio za komunikaciju između starog djela zgrade i nove u smislu da je u staroj zgradi vešeraj, da bolesnik može ići na pregled i tako dalje. On je zapravo bio jedan komunikacijski prolaz.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tim prolazom u ovim mesecima o kojim govorimo: avgust, septembar, oktobar, novembar moglo da se prođe iz jedne zgrade u drugu zgradu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Naravno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je bilo pacijenata u zgradi stare bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste do 25. svibnja, kolovoza dok isto tako nisu premješteni u protuatomsko sklonište, a posebno moram reći da su pacijenti Psihijatrijskog odjela, nažalost, zato što nije bilo mjesta, bili smješteni u suterenu stare zgrade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, govorili ste ovde i na pitanje uvaženog kolege Borovića koji vam je predočio apele Medicinskog centra koje je potpisala direktorica bolnice gospođa Bosanac. Da li imate saznanja vi lično o tome kome su sve ti apeli upućeni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sada dok imam prilike i mogu ih čitati, sad sam informirana. U vrijeme kada su poslani, nisam znala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas, mada ste nešto o tome govorili, odgovarajući na pitanja kolege Borovića, ali meni je malo ostalo nejasno, pa uz dopuštenje Suda, Pretresnog veća, interesuje me koliko ste puta vi imali prilike da uđete u sobu upravnice bolnice doktorke Bosanac?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U kojem periodu?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U ovom periodu... Govorimo, verujte mi, samo vas pitam za ova četiri meseca: avgust, septembar, oktobar, novembar, do 20. novembra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U sobu doktorice Bosanac ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Se moglo uvijek ući ako imate neki razlog za to. Dakle, ako ja nešto moram pitati, hoćemo li transportirati bolesnika, hoćemo li ovo, ono, dakle ja sam imala pristup i mogla sam pitati. Dakle, ulazak u njenu sobu je bio po potrebi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste u njenoj sobi videli telefon ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da je bio telefon.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bio jedan ili je eventualno bilo više telefona?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: E pa sad to zbilja ne mogu reći. To stvarno vam ne mogu reći. Ja sam vidjela jedan telefon, a ne mogu se sjetiti da je pored telefona stajao još jedan, pa još jedan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste u ovom periodu, u ova četiri meseca o kojim govorimo, imali saznanja o tome da nesmetano funkcionišu telefonske veze ili ako ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja mislim da ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nisu ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja mislim da su funkcionirale. Ja mislim da su funkcionirale. Recimo samo u jednom, tako bih rekla... U cijelom tom periodu, recimo ja sam se mogla čuti sa mojom djecom. Dakle, pretpostavljam da su telefonske veze trajale vjerojatno do kraja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja da su veze ikada prekinute, telefonske?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja osobno nemam takvu... Možda su bile, ali ja osobno ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je u bolnici, osim ove telefonske veze koja je postojala u prostoriji koju je koristila kao svoju kancelariju gospođa Bosanac, još u nekom delu bolnice postojala veza?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne bih znala kazati. U prostoru u kom sam se ja kretala nije bilo takve veze. A da li je u nekom prostoru stare bolnice ili na katu negdje postojala kakva veza, to ja ne mogu... Može biti i ne mora biti. Ne znam to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se ponovo malo vratim na ove sastanke Kriznog štaba bolnice. Da li je nekada na tim sastancima Kriznog štaba bilo dogovora ili dat zadatak ili doneta odluka da se obavesti neko o stanju u bolnici, pa da ovi apeli i ovo, budu rezultat tog dogovora na sastanku Kriznog štaba?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Možda je bilo dogovora, ali se ja ovoga trena ne mogu sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitam kada ste vi bili prisutni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Možda smo o tome razgovarali, ne mogu se sjetiti. Ne znam. Žao mi je, ali ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je osim telefonske veze možda u bolnici funkcionisala neka radio veza, putem radio stanica, vojnih, policijskih? Da li ste to primetili?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne. Ne. Ne znam za tako nešto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je postojala teleprinterska veza bolnice sa nekom institucijom ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja mogu samo reći ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Van bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Samo malo. Ja samo mogu reći da je postojao kompjuter gdje je naša službenica ukucavala imena ranjenika i slala opet negdje prema nekome, da smo u to vrijeme imali kompjuter.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći gde se taj kompjuter nalazio?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nalazio se u prostoru... Pa ne bih vam točno znala reći. Ne znam u kojem prije, ali kasnije se nalazio u prostoru, u sobi doktorice Bosanac.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znae kad je donet ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne znam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U sobu doktorke Bosanac?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Donijet je u međuvremenu vjerojatno u prostoriju gdje je naša službenica ukucavala te podatke. Ne mogu se sjetiti točno gdje je bio. Nije bio ispočetka u sobi doktorice Bosanac, a kasnije kada se moglo dogoditi da prostor bude pogođen, vraćen je u njenu kancelariju i tu je ostao do kraja rata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate kad je nabavljen taj kompjuter?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam. Ali pretpostavljam kada smo otišli u suterenski prostor.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate od koga je nabavljen?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne. Ne znam ni ko je... Ja u to vrijeme nisam... Moram iskreno priznati, prvi put sam u životu vidjela kompjuter i ne znam ko ga je montirao i ko je znao baratati. Znam da je naša službenica znala baratati s njim. Ja dakako nisam. I ona je bila zadužena da ukucava podatke koji su se slali. Od kojeg vremena je on krenuo raditi, da li od 25. kolovoza ili kasnije, i to ne mogu čak tvrditi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi samo reći ta službenica kako se zove, koja je znala da radi na kompjuteru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Evo, već sam pomenula, gospođa Verica Graf.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Verica Graf. Malopre ste rekli da su ukucavani podaci u kompjuter i da su negde slati, je l' tako?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gde su i kome su slati i na koji način?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam, ne znam. Poslani su verovatno kompjuterskom vezom i ja samo danas mogu reći da imamo kopije tih i to nam je jedina dokumentacija o ranjenicima. Dakle, dana tog i tog u bolnicu je primljeno toliko i toliko osoba, poginulo toliko i toliko, po imence piše taj i taj, ranjen tako i tako. Eto. Nemamo za sve dana, nažalost, za sva tri mjeseca nema podataka. Ne mogu reći zašto neki datum fali, zašto ne fali. Bilo bi dobro da imamo sve, jer bi bili daleko pametniji. Ovako nam je teško iz djelimičnih podataka napraviti jednu cjelinu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, rekli ste da nemate za sve dane ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nemamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koji je zadnji dan za koji imate podatke?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu vam reći napamet. Ne znam. Ne mogu... Ne mogu se sjetiti. Ne znam, ne mogu. Evo, sad da vam kažem da je bio za... možda i za 17. jedanaesti. Možda neću dobro reći. Možda za 16. jedanaesti. Ali svakako gotovo do samog kraja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste videli tu dokumentaciju koja je dostavljena kompjuterskom vezom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste je videli i kada prvi puta, a kada zadnji puta?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ne znam kada sam vidjela prvi put. Ali smo je reintegracijom, kada smo se reintegrirali, onda smo je mogli dobiti, jer smo je mogli i čuvati u našoj bolnici. Dakle, mi je posjedujemo. A dobili smo je, ne mogu vam reći, vjerojatno iz nekog centra koji se bavio upravo prikupljanjem podataka o ranjenicima. Naziv centra ne bih vam mogla kazati. Ali vjerojatno kod nekoga je kod nekoga gdje je to poslano. Imamo sada kopije tih materijala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas, kada ste zadnji put videli tu dokumentaciju?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Kada sam zadnji put vidjela? Pa osobno je mogu vidjeti svaki dan. Dakle, ona je meni dostupna. Ne znam kako da vam odgovorim. Ona je dostupna, znači ona se nalazi u bolnici i može se vidjeti svaki dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste u penziji?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja jesam u mirovini, ali ja sam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od kada?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Od 1996. godine, ali sam od 1997. godine honorarni službenik bolnice. Jedno vrijeme sam obnašala posao glavne sestre. Sada radim upravo u uredu koji prikuplja podatke o ranjenicima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Podaci o povredjenima, bolesnima, ranjenima, znači o svim pacijentima bolnice su u toj bazi podataka?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nažalost, ne o svima. Samo djelomično.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći koja grupa bolesnika nedostaje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne radi se o grupi bolesnika?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Grupi pacijenta?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne radi se ni o grupi pacijenta, ni grupi ranjenika. Radi se o danima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O danima?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: O danima. Dakle, nedostaju podaci o nekim danima kada nisu poslani e-mailovi preko kompjutera.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Onda ću vas pitati ovako: da li imate podatak ili imate saznanja da su podaci tom kompjuterskom vezom slati i zadnjih dana tom centru gde ste vi pronašli kasnije, odnosno ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći. Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste kompjuter videli?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidjela, naravno. Pa ja mislim da je on ostao i dalje u upotrebi onima koji su ostali iza nas.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli faks aparat u bilo kojoj kancelariji u zgradi bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam već rekla i ponavljam da osobno nisam u to vrijeme znala kako izgleda faks aparat i da se ne sjećam da sam nešto drugo, osim telefona i kompjutera, vidjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, iz svega ovoga šta ste vi rekli, da li možemo da se složimo oko jedne stvari, a to su vas pitale i moje uvažene kolege, da je po vašem sećanju 17. novembar zadnji dan kada su na bolnicu padali projektili bilo koje vrste?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja neću... Ja tvrdim, tvrdim da ono što smo doživljavali 16, 15. i tako dalje, nije bilo 17. Dakle, po meni, eto, nije se čulo ono što se čulo svih ovih dana. Da li je okolo bilo nekavih pucnjava, to ja... Ali nije bilo ono što bi, eto, bilo strašno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o tome da ste dobili informaciju da treba da se obavi evakuacija ranjenika i bolesnika 19. novembra, je l' tako?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa mislim da smo dobili obavjest ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, da, za 19. novembar ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Već 18. novembra ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A da ste dobili informaciju 18. novembra?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 18. Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je bilo u večernjim satima, ako sam dobro razumeo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa vjerovatno. Ali ne mora biti, jer ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U popodnevnom, ako se sećate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ili možda u popodnevnom, ali već se je prešlo na ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako mi dozvoljavate ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jer sam morala odraditi... Popis se morao odraditi ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I tada su trebali da se naprave spiskovi ranjenika?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate... Vi ste rekli da ste vi dobili spiskove i da ste prekucavali sa, ako se ne varam, Vericom ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Graf.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Graf te spiskove. Hoćete li mi reći ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste ih prekucavali? U kojoj kancelariji?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Mi smo imali jednu prostoriju koja je služila i kao apoteka priručna i kao kancelarija. Ona je bila mimo sobe doktorice Bosanac. U njoj je spavao i dežurni lječnik. Dakle, koristila se u nekoliko svrha. Znači postojala je u njoj jedna rezerva lijekova, stol za administratora, pisaća mašina i kad bi se svi poslovi administracije završili, tu je još spavao dežurni lječnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate u koliko je primeraka otkucan taj spisak, u jednom ili više?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja mislim kad se piše pisaćom mašinom da se obično piše u više primjeraka. Ali vjerujte, u koliko primjeraka je naša službenica dobila nalog da piše, jer ona kad piše kaže se: "Napiši to u šest primjeraka ili u pet primjeraka". Dakle, vjerojatno je neko rekao: "Piši u toliko i toliko primjeraka". Osobno ne znam to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas molio da mi ne odgovarate, vjerovatno, moguće ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Evo ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nego samo ono šta znate ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Evo znam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako znate, recite znam ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam u koliko primjeraka ...

prevodioci: Prevodioci mole govornike da ne govore istovremeno. Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate u koliko primeraka?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znate. Hvala. Da li znate šta je bilo sa tim spisikom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Te spiskove je službenica trebala predati doktorici Bosanac.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ista ova Verica?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ista Verica. Sve Verica. Moj zadatak je bio ispomoć. Znači, diktiranje imena u smislu da brže se napiše popis, obzirom na vrijeme da se mora završiti to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada kasnije, bilo kada, videli taj spisak ponovo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja o tome da li je taj spisak unet u kompjutersku bazu podataka, jer pretpostavljam da biste ga ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da je unet, videli sa ovom dokumentacijom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne. Sigurno nije unešen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nije unet?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate razlog?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa mislim da nije bilo vremena jednostavno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zašto to mislite da nije bilo vremena?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa zato što mislim da je... Jednostavno mislim da nije bilo vremena. Eto. Ne znam drugi razlog zašto bi... Ne vjerujem da je neki drugi razlog. Ne znam. Ne mogu odgovoriti, ni sa da, ni sa ne. Valjalo bi pitati osobu koja je bila zadužena za unošenje podataka zašto nije uvedeno u kompjuter.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U jednom od dana vašeg ispitivanja ovde vezano za 19. novembar, rekli ste da je 19. popodne izvršena evakuacija svih civila i da je to organizovala gospođa Željka ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Zgonjanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zgonjanin. Recite mi da li znate da li je neko od članova Kriznog štaba bolnice ili Kriznog štaba grada pomogao u toj evakuaciji? Da li imate saznanja o tome ili ne?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, s obzirom da sam ja... Znam Željku Zgonjanin i nju sam jedinu vidjela. Ako je neko bio uz nju, ja ne mogu reći kome je pripadao, a mislim da je bila sama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste videli, bar ste tako rekli, početak te evakuacije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jedan dio evakuacije sam vidjela, a ne cijeli.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja nisam ni rekao. Da vas pitam gospođu Kolesar, da li ste eventualno u tom delu evakuacije koji ste videli, razgovarali sa nekima od tih civila?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa s nekima jesam razgovarala i ne znam. Eto, jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to bio jedan ili više?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa mislim da je samo jedan bio, odnosno jedna porodica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći gde se taj razgovor odvijao?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U jednom od hodnika pri izlazu gdje su trebali izaći iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada imali prilike da vidite eventualno spisak tih civila?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se razumemo, znači kad vas ovo pitam, pitam vas samo za evakuaciju civila koja je obavljena 19. novembra naveče?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Na to pitanje ja i odgovaram, da popis nisam vidjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je samo zbog transkripta, shvatate. Da ne bude nekih nedoumica oko toga. Da li imate... Samo... Izvinjavam se zbog transkripta. Da li gospođu Kolesar imate saznanja, bar približno, kada je ta evakuacija 19. novembra počela i do kada je trajala, civila?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam. Kad sam ja ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da li imate ili nemate?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne. Ne znam vremenski period od do.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Trajala jeste, ali od do ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Dobro. Tu ćemo gospođu Kolesar se vratiti, odnosno doći do onoga dana 20. novembra, ali pre toga bih pitao vas jedno dva

pitanja jako kratka. Ako se setite nečega značajnog oko toga možete odgovarati, a ako nemate saznanja nikavih o tome ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nije problem nikakav. Recite mi da li imate saznanja o tome da je Međunarodni crveni krst ili neka takva organizacija, Evropska misija (ECMM, European Community Monitoring Mission) ili tako neko uputio u bolnicu prema Vukovaru 14. oktobra pomoć u lekovima?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Samo po priči da konvoj stiže, da očekujemo lijekove. Konvoj do zgrade bolnice nije došao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to, ta tema nedolaska konvoja, a imate informaciju da konvoj treba da dođe, možda bila predmet nekog od razgovora na sastancima Kriznog štaba?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ne sjećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospođu Kolesar ikada saznali zašto taj konvoj nije došao u vukovarsku bolnicu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Puno kasnije, dakle kad sam već bila u progonstvu, sreća sam osobu koja je bila u tom konvoju, ali iskreno rečeno baš ne mogu reći da se sjećam tačnih razloga zašto konvoj nije došao do nas, ali liječnik koji je bio u tom konvoju, radila sam u toj bolnici, pa mi je pričao o tome dokle su došli i kad su se vratili i tako dalje. Ne sjećam se razloga zašto upravo nisu mogli doći do nas, ali čini mi se da je rekao da su zastali kod vojarnje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je objasnio ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Razlog?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Samo mislim da su rekli da su došli do vojarnje i da su se vratili u Vinkovce i to, da nisu mogli doći do nas. Razlog zašto su stali, ja osobno ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođu Kolesar, ovde ste objasnili 20. novembar ujutru šta se desilo kada je ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, recite da li bi sada bio dobar trenutak za pauzu, jer izgleda da vi sada prelazite na drugi dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, nemam ništa protiv i mislim da je pravo vreme. Zahvaljujem.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.50.

(pauza)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, molim vas izvolite.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar, došli smo do 20. novembra i do toga da ste u autobusu našli vašeg supruga. Da li možete da mi odgovorite od momenta kada ste dobili informaciju da je vaš suprug odveden do momenta kada ste ga videli u autobusu, kolika je vremenska razlika? Sat, dva, tri, pet, otprilike.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Molim vas da ponovite pitanje. Koliko je l' tako? E prošlo vremena ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je vremenski interval od momenta kada ste dobili informaciju, kako ste rekli da vam je jedna sestra saopštila da je vaš suprug odveden i momenta kada je vaša koleginica dala spisak gospodinu Šljivančaninu, pa do momenta kada ste vašeg supruga videli u autobusu? Koliko je to vremenski razmak?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa to bi mogao biti, na primer, od 8.00, neću reći 8.00, ali oko 8.00 i negdje oko 12.00, kad smo mi već stajali u krugu bolnice se pojavio suprug koji je prvi izašao iz autobusa. Dakle, negdje period od četiti sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ta četiri sata vi ste stajali, ako se ne varam, sa ostalima radnicima bolnice u ovom dvorištu koje ste označili na fotografiji, ako se ne varam, sa brojem 6, ako se ne varam ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači tako. Dobro. Da li ste prepoznali još nekog ko je vraćen zajedno sa vašim suprugom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam poznavala sve supruge koji su vraćeni, prema tome sve koji su se vratili znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi, samo ako možete, da opredelite, ne mora tačno, približno koliki broj tih ljudi, supruga radnica ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa može se reći možda i do dvadesetak ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Oko vašeg svedočenja ovde, mislim da je to bio vaš odgovor na pitanje uvažene koleginice iz Tužilaštva, govorili ste o radnom osoblju bolnice, o ljudima koji su trebali da pomognu unošenje ranjenika za evakuaciju, ako sam dobro razumeo. Recite mi koliko je tih ljudi bilo?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne znam tačno. Ne znam. Ne mogu vam reći je li ih bilo pet, šest, 10. Ne mogu vam to reći. Bilo ih je, evo recimo, do desetak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi kakav je njihov status bio, u smislu da li su oni bili zaposleni, honorarni radnici ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro, reći ću vam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ili angažovani na neki drugi način?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Oni nisu bili redovni radnici, nisu bili honorarani suradnici. Oni su bili, evo recimo, naši supruzi ili... Najčešće to ili ljudi koji su bili u bolnici i pomogli nam na bilo koji način. Dakle, recimo moj suprug je bio u bolnici, dajem objašnjenje oko toga, i prije 20. Bio je negdje od polovine desetog mjeseca, jer je kuća srušena. I on je pomagao, na primjer, premještanje ranjenika, sastavljanje kreveta, nošenje vode i tako dalje. Dakle, on je i prije toga bio ta neka radna grupa, pa i ostali ljudi koji su tamo se našli. Neko je cjepao drva, neko je nešto radio. Dakle, pomogli su oko opstanka bolnice, tako bih rekla. I to je bila ta radna grupa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da oni nisu bili u radnom odnosu u bolnici, kao radnici bolnice?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo Kolesar, bilo je dosta govora ovde o tome da su se neki pretvarali da su ranjenici, nisu. Vi ste ovde i danas, odgovarajući na pitanja, rekli da vi to ne znate. Niste mogli znati. Ja ću vas pitati sledeće. Da li je neko od vas lično od ljudi koji su bili u bolnici 20. novembra tražio da ga stavite na neki spisak ranjenika, osoblja ili bilo koje druge kategorije, da bi na taj način bio evakuisan?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja nisam osoba koja je mogla bilo koga ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja vas nisam pitao to. Pitao sam vas samo da li je neko od vas to tražio?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nemam takav podatak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi, Bučko Mara ili Bučko Mara, ne znam kako joj je pravo ime... prezime...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Bučko. "B", Bučko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Bučko Mara. Dobro. Da li je to osoba koja je po vašim spoznajama korektno obavljala svoj posao medicinske sestre u bolnici?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Bučko Mara je medicinska sestra, odnosno bolničarka na Kirurgiji. Samo godinu dana iza mene je došla da radi. Dakle, imala je 29 godina staža. Za 29 godina staža ona je bila izuzetno korektna bolničarka. No do 1991. godine ona je radila u našoj centralnoj sterilizaciji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali uvida u njeno bračno stanje?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ona je bila udata. Imala je muža koji je također bio u bolnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je njen muž Irinej Bučko?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate da li je njen muž došao u bolnicu i ako jeste, kada?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Znam da je došao, ali točno kada ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja o tome da je njen muž bio raspoređen u neku od ovih radnih grupa?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa isto tamo gdje i moj muž.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je doneo tu odluku, na čiji predlog je to?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa vjerojatno naša ravnateljica, s obzirom na potrebe za eventualnu evakuaciju i s obzirom na broj ranjenika. Dakle, morali smo znati tko će u trenutku evakuacije biti od pomoći za prenošenje ranjenika.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja da je muž Bučko Mare bio pripadnik neke formacije, Zbora narodne garde, policije ili bilo čega?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja nisam vidjela da je on dolazio u periodu od ova tri mjeseca do ovih zadnjih dana. Dakle, nisam vidjela da je ulazio u bolnicu ili u civilu ili u uniformi. Kada sam ga ja vidjela, bio je u civilu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste je pitali eventualno u razgovoru, pošto ipak Bučko Mara je vaša koleginja na istom odeljenju, gde joj je suprug, šta se dešava i tako? Da li ste vodili te razgovore?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad ću vas pitati gospođu Kolesar o jednom delu pitanja koja su proistekla iz jednog vašeg odgovora, a tiče se sledećeg. Ako se ne varam, vi ste 22. novembra iz Sremske Mitrovice otišli za Zagreb?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 21. novembra.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 21. novembra. 22. ste bili u Zagrebu, ako se ne varam. Da li možete da mi objasnite i da mi odgovorite šta ste od 22. novembra 1991. godine, od dolaska u Zagreb, do penzionisanja radili? Na kojim poslovima i gde?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 10 dana iza dolaska u Zagreb, počela sam raditi u klinici Merkur na Kirurškom odjelu i bila sam glavna sestra jednog odsjeka, kliničkog Odjela kirurgije, glavna sestra jednog odsjeka. Taj posao sam radila do ljeta 1993. godine, kada sam prešla na rad u Ministarstvo zdravstva u Ured za sestrinstvo. Iz Ureda za sestrinstvo otišla sam u mirovinu 1996. godine. 1997. godine u sedmom mjesecu vratila sam se u Vukovar zbog potrebe reintegracije u zdravstvu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada je ta reintegracija urađena?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Počelo je s njom 1997. godine, barem što se tiče naše bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O ovoj dokumentaciji kompjuterskoj o kojoj smo govorili, gde ste je videli prvi put? U Vukovaru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je bilo koje godine?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa od reintegracije jedne godine. Ne mogu vam reći da li 1998. ili 1999. godine da smo tražili da je mi imamo kod nas. Ako mogu objasniti zašto je ona bila i zašto smo molili da je imamo. Zato što su se javljali pacijenti civili koji su ostali u Vukovaru i tražili su potvrde o ranjavanju, pa je i za to trebala i za naše ljude koji nisu neka prava ostvarili i tako dalje. Nekima smo, naravno, mogli pomoći, ne svima. Čija su imena bila u popisu, mogli smo im pomoći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam nešto vezano za to, za dokumentaciju. U bolnici, ova četiri meseca, govorim o njima, imate kompjuter u koji, kako kažete, da se unose podaci o ranjenima i bolesnima?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Fale neki dani. Da li se ta dokumentacija evidentirala još u nekoj knjizi u bolnici, ti podaci?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ja sam jučer rekla da se evidentirala kroz glavni protokol u Kirurškoj ambulanti. O stanju bolesnika, ono šta se s njim radilo, evidentiralo se kroz ostale protokole i evidentirala se upravo zbog lakšeg osoba koje se interesiraju za ranjene, u obične teke.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas nešto drugo. Da li je možda postojala neka knjiga, da je nazovemo delovodni protokol, koja je služila da se u nju upisuju dokumenta koja nisu medicinskog karaktera: razni dopisi, zahtevi, razna pošta u odeljenju administracije?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Nisam... Ne mogu to reći ako je postojalo. Ako se ulagalo, ako se slagalo, onda je to morala znati gospođa Graf.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja o tome da je među pacijentima bolnice, znači govorim prevashodno o ranjenima, znači kada to kažem, bilo ljudi koji su tu pod lažnim imenima?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ovako nešto prvi put čujem. Za nas ime koje pacijent dao je ime.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad ću vas pitati. Osim toga što vam pacijent kaže svoje ime i prezime, da li je njegova identifikacija rađena na bilo koji drugi način putem bilo kakve isprave?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ako je imao ispravu bili smo zadovoljni. Ako nije, ime i prezime koje je dala osoba ili pratnja, jer bilo je pacijenata koji nisu sami mogli dati podatak o sebi, dakle neko drugi je morao ako je znao reći. Inače se vodio pod "NN", je l'.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi, pošto je 18. novembra naveče, imate informaciju da treba da bude evakuacija 19. novembra, 19. novembra pravite spiskove i 20. novembra se ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: 18. novembra pravimo spiskove, 19. novembra čekamo evakuaciju ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 19. novembra, da ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, taj 19. novembar, da li ste obavljali svoje redovne aktivnosti, da kažemo, redovno? Redovni poslovi ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Po saznanju da evakuacija neće biti, a šta bi drugo, nego morali učiniti ono što smo radili svaki dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to šta ste radili svaki dan podrazumevalo da u istorije bolesti, lekarsku dokumentaciju unosite i podatke o tome šta je na određenom pacijentu urađeno toga dana?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Svaki bolesnik je imao temperaturnu listu, koji je ležao, koji je ležao u krevetu. Dakle, postoji liječnička vizita koja svakodnevno ili produži ili skine terapiju i odredi šta će se raditi s bolesnikom dalje. Da li će biti previjen jedanput dnevno ili dva puta ili tri puta, prema potrebi. Dakle, temperaturna lista je dokument na kojem piše šta se s njim radi i ona je pokazatelj medicinskim sestrama šta im je raditi u toku dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To sve pitam zbog kompletnosti dokumentacije, pa me interesuje ta dokumentacija koju ste kompjuterski imali. Osim spiskova ranjenika i bolesnika, da li je još nešto sadržao, da li su još neki podaci unošeni?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Osim datuma prijema i dijagnoze, ništa. Imena i prezimena, dakako. Mislim da su još podaci o godini rođenja, ako smo ga imali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je eventualno u te podatke unošeno i to da li je u pitanju civil, pripadnik Jugoslovenske narodne armije, pripadnik Zenge, policije ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa mislim da to nije bilo obavezno. Možda negdje čak i piše. Ne bih vam sad ovog trena mogla odgovoriti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitao vas je kolega Borović kada ste davali ovu izjavu, imamo datum kada ste davali tu izjavu Tužilaštvu haškom... Ja ću vas podsetiti, datum je 19. i 20. juni 1995. godine. Da li ste nakon tog datuma imali kontakte sa haškim Tužilaštvom i ako jeste, kada?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Jesam. Negdje u veljači 1998. godine bila sam ovdje na svjedočenju za gospodina Slavka Dokmanovića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li taj datum vašeg pojavljivanja kao svedoka u *Predmetu Slavka Dokmanovića* možete da iskoristite kao neki datum da mi kažete, ovu dokumentaciju da li ste tada raspolagali sa njom u bolnici u Vukovaru?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Još ne. Još ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Još ne.

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od februara 1998. godine da li ste imali kontakte sa haškim Tužilaštvom?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Ne do sada, do poziva ovamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znali ste za ovaj postupak?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Iz tiska.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste osetili potrebu i zašto niste ovu dokumentaciju dostavili haškom Tužilaštvu?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Od mene to niko nije tražio, a ja nisam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo Kolesar ...

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Oprostite, ja ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači, da li vam znači nešto ime Biljuš Sadika?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Sadika Biluš je naša lječnica bila, internista, bila do 1991. godine. Ne znam kada je prekinula radni odnos, s obzirom da sada ima privatnu ordinaciju u Zagrebu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ima?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: U Zagrebu privatnu, odnosno u Velikoj Gorici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko je dugo radila u vukovarskoj bolnici?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ne znam tačno. Radila je dugo, ali... Ja je znam od prvog dana kada je počela raditi. Ne znam, radila je na Internom odjelu i znam je kao lječnicu internistu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate njen suprug šta je radio?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Pa ja znam da je ona imala dva supruga. Prvi je bio iz Vukovara. Umro je. A drugi ne znam odakle je došao i ne znam njegovo zanimanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem ime Davor, da li je to prvi ili drugi suprug?

SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Drugi suprug.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Drugi suprug?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih molio da prikažemo dokaz, odnosno izjavu... Pardon, izvinjavam se, izjavu svedokinje. Ja ću vam dati brojeve. To je 2D 01-0036, to je BHS verzija. Verzija na engleskom je 2D 01-0048. Prvo da identifikujemo da li je to izjava. Da li vidite?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to izjava pokazana?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vjerojatno jeste. Jeste. Vjerojatno jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad bih molio da prikažete šestu stranu ove izjave. Na BHS verziji to je 2D 01-0041. Engleska verzija je 2D 01-0052. Vidite li?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li može da se uveća drugi stav. Dobro. Može. Vidite li tekst koji počinje ovako: "Kad je toga dana pala noć"?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zamolio bih vas da pročitate taj tekst?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Kad je toga dana pala noć vidjela sam da iz bolnice odlaze civili. Pitala sam ih zašto idu ... "

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Polako, ja vas molim lakše, molim vas?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: "Pitala sam ih zašto idu, a oni su rekli da vani na njih čekaju kamioni i da je tu evakuaciju organizirala Željka Zvonjanin iz lokalno Crvenog križa. Prethodnu noć dok smo mi pripremali spiskove ranjenika, vidjela sam kako ona pravi spisak civila koji se nalaze u bolnici. Nisam vidjela nijednog pripadnika JNA ili srpskih paravojnih formacija kako izvode civile iz bolnice."

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se ovaj deo koji ste pročitali odnosi na one civile o kojima govorimo 19. naveče da su evakuisani?
SVEDOKINJA KOLESAR – ODGOVOR: Apsolutno. Civili koji su ušli u bolnicu, tada su izašli van.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja sam završio sa mojim pitanjima i ne bih više pitanja imao. Hvala.

SUDIJA PARKER: Najlepše vam hvalam, gospodine Bulatoviću. Gospođu Tuma.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, časni Sude. Nemam dodatnih pitanja. Međutim, časni Sude, htela bih da iskoristim priliku da obavestim Pretresno veće da fotografije koje su bile dokazni predmet 50 do 52 su snimljene, ako sam dobro shvatila, u julu 1997. godine.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽITELJKA TUMA: Nema na čemu.

SUDIJA PARKER: To će biti od pomoći gospodinu Boroviću. Nema dakle dodatnih pitanja. Gospođo Kolesar, zadovoljan sam što mogu da vam kažem da je time vaše svedočenje završeno, tako da sada možete da se vratite kući u skladu sa aranžmanom koji vam je obezbeđen. Zahvaljujem vam se što ste došli ovde i na vašoj pomoći. Sada možete da izađete iz sudnice. Gospođo Tuma.

TUŽITELJKA TUMA: Izvolite, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da li je vaš sledeći svedok spreman?

TUŽITELJKA TUMA: Da.

SUDIJA PARKER: Shvatio sam da su naložene zaštitne mere.

TUŽITELJKA TUMA: To je tačno. To smo tražili, to nam je odobreno i to je izmena glasa.

SUDIJA PARKER: Nećemo da ulazimo u detalje. Međutim, brine me to što smo obavешteni da je potrebno da se organizuje oprema i da je za to potrebno nekih 20 minuta.

TUŽITELJKA TUMA: Verovatno.

SUDIJA PARKER: Da li bi vam bilo praktično da koristite poslednjih petnaestak minuta ili bi možda bilo bolje da sutra ujutro sveži počnemo sa radom? Ne znam koliko vam je vremena potrebno za ovog svedoka i kada mislite da ćete završiti i tako dalje.

TUŽITELJKA TUMA: Ja neću ispitivati ovog svedoka. Međutim, rekla bih da bi bilo bolje da sveži sutra ujutro počnemo sa radom.

SUDIJA PARKER: Da li neki član timova Odbrane smatra da bi bilo bolje da napravimo pauzu od 20 minuta, pa da onda nastavimo još petnaestak minuta danas. Gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude, u mom slučaju se pokazalo delotvornim to što smo ostavili nastavak ispitivanja za sutra. Ne znam da li će to biti delotvorno i u slučaju Tužilaštva. Ja se nadam. Hvala.

SUDIJA PARKER: Mogu li da kažem da Pretresno veće ne želi da usvojimo kao model ponašanja to da ranije završavamo sa radom. Danas je to možda 15 minuta samo. Ali na kraju ćemo možda tako da izgubimo puno vremena. Međutim, ako možemo da se

vodimo time što ćemo pokušati da omogućimo da se ovaj proces okonča što je pre moguće, ukoliko je delotvoran i pravedan. Naravno, gospodin Vasić dobija poen, jer je danas mogao da bude delotvoran zahvaljujući tome što smo juče ranije završili. Međutim, danas imamo tehnički problem. To je nešto šta, ranije radeći na ovom Sudu nisam iskusio. Međutim, mislim da s obzirom na okolnosti, da ćemo sada da napravimo pauzu. Međutim, želim da naglasim da ovo Pretresno veće smatra da takvi događaji treba da ostanu izuzetak, a ne standardna procedure i nadam se da ćemo moći da nastavimo sa suđenjem što je pre i brže moguće. A to je, naravno, u interesu svih optuženih. Gospođo Tuma, da li ste još nešto hteli da dodate?

TUŽITELJKA TUMA: Da. Hoću da dodam da Tužilaštvo jeste spremno ukoliko odlučite da nastavimo sa radom. Hvala.

SUDIJA PARKER: Mislim da s obzirom na okolnosti, sada ćemo da prestanemo sa radom i nastavićemo sutra u 14.15.

Fond za humanitarno pravo

